

C208.

6010

Kuidas meest saab.

R. Johnson Young.

Estiškwa Museumile

Vlaamse
Museum
1880-1881

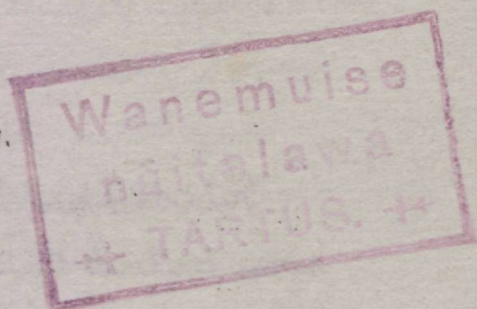
Eestirahva Museumile

Kuidas meest saab.

Eustmärg kolmes vaatuses.

Rida Johnson Young.

Tõlkimud: L. Simm.

Wanemuise näitelava.

Oktober 1913.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

76131

Osalised:Irona Wright.Jack, tema poeeg.Irona Peyton.Foxy, tema poeg.Helene Heyer.Sizzie Roberts.Hedwig Jensen.Stevens.Hamilton.Esimene vaatust.

Keldrikorter New-Yorkis. Õige suur, mõnussasti
 sisse seatud tuba, lihtsuse poole vaatamata
 väga nõudne. Põrandal punased jalavai pad
 ja laual on lilled ja tšöölamp. Väinad avavad
 koolid jalapadjaga. Paremal pool lahtises rõu-

minas põleb tuli. Tagaseinas on parem. pool
 akna ja selle kõrval pah. pool uks. Sähki võreaga
 näetud akna näeb kivist trepiastmeid, mis
 ulatatakse minnad. Valgus, mis trepiastmete
 päale langeb, tuleb nähtavasti ulatata later-
 nast ja on väga tume, nii et waewalt tulejate
 ja minejate kogusid ära tunda võib. Uksa es
 on väike laige koht. Parempoolne uks viib
 prona Wrighti magamisestuppa, pahempoolne
 kööki. On hilja öösel. Lamp laua pääl on
 väikeseks pööratud. Trekingad on laua juu-
 res tugitooli kõrval, toakul on tooli seljatu-
 päale wisatud. Laua pääl seisab sutripiste
 suurätiga näetult. Kui eesriie tõuseb koputab
 keegi tassa tagaseinas olewa akna pääle. Parem-
 poolne uks awatakse ja pr. Wright pistab pää-
 tupp ja nästab akna pääle, mille pihka alata
 koputatakse. Seal on hommiku kleit seljas ja
 juuks ripub tal pikas, laias palmikus selja pääl.
 Ta tahtis nähtavasti parajasti magama minna.
 Pr. Wright on tubli, kena naesterakmas umbes
 45 aastane. Emaline tüpne.

Pr. Wright. Kes sääl on? Kes sääl siis on?

Foley Peyton (väljast). Ahinavlen, Foley!

Pr. Wright. O Foley!

Foley. Kas ma kohin sisse tulla?

Pr. Wright. Muidugi, wõti on jalamati all.

Foley. Matti ma näen!

Pr. Wright. Kas te ei leia teda? Ta on smeti pahnal pool murgas.

Foley. Juba ongi näes! (On lüsn pööramist kuulda ja siis awatakse ukse. Foley on noor mees, energilise, wärske näoga. Hästi riides.)

Pr. Wright. Jack tuleb warsti! Ma olin juba woodis.

Foley. Aga ma teid smeti üles ei aratand?

Pr. Wright. Ei, ei! Rahustage ennast. Mina ei jää enne magama kui Jack koju tuleb. Aga ärge temale seda ütlege, muidu ta kõreleb minuga. Tema ei tea sellest midagi. See, ja nüüd tuleks naagu ulesite te kodus. (Läheb oma kupp, tahab parajasti ust kinni panna.)

Foley. Aga tulge smeti wälja kui teil midagi selle wastu ei ole. Ärge jätkke mind nii päris üksi.

Pr. Wright. Saab tehtud. Oodake ainult nii kausa kuni ma oma juuksesid üles seädan.

Foxey. Meie ei saa kunagi rahakesi rahulikult juttu masta, kui Jack kodus on.

Pr. Wright. Kas väljas väga külm on, Foxey?

Foxey. Paras kovera ilm! (Näeb hommikurongi ja kodust kumbe.) Hommikurongad! Söögi poolist! Ilm, päris mõnus. (Hüüab sisse) Jack on ometi änneseen! Kui mul ka misugune ema vales nagu teie!

Pr. Wright (oma toast). Teie soov on väga meelitatav, noormees, aga teil on ju ometi ka ema! (Tuleb välja, pistab veel ühe juuksesnöela juurkmesse. Tema hommikurongid on nüüd rohkem kinnine, kodumekid, mitte nimona-stiilis.) Ja Jack ütleb iska, proua Peyton alla tore naesterahvas.

Foxey. Ja, see võib ju olla! Tore on ta kõrpoolest.

Ja ülevõetiselt ei ole mul midagi tema vastu, aga ta ei tee midagi muud kui võtab vahetpidamata kõiksugu rohtusid, midjurisid, kermise veesid ja sellesarnast rämpsü sisse.

Ta tahab rõhnaks saada. Ja see tarvitab tal

nii palju aega ära, et meil ialgi aega ei ole jat-
kunud teineteisega lähemalt tuttavaks saada.
Ja teie - teie olete Jacki kõige parem seltsimees!

Pr. Wright (tuld suuremaks keerates) Ja mina
olen ka Jacki süpradele häa seltsimees, Foxey,
kui teil mind tarvis on.

Foxey. Küll ma teid sõnast pean.

Pr. Wright. Mis te arvate, kui ma nüüd natuke
kohvi keedaksin?

Foxey. Tore mõte!

Pr. Wn. Jumal teab, kui kauaks teie tänase
ööks jääte!

Foxey. O ei! Ma pean veel terve hulga kagant
järele magama ja sellel juhtumisel tahan ma
ka natuke ette valmistada.

Pr. Wn. (lühidalt parem. p. väikese lava juurde ja
hakkab kohvikeetmisega ettevalmistusi tegema,

Turgi kohvimasinaga, mille all piirituse karp on.)
Mis teil siis tänase õige mõlemil veel es on?

Foxey. Ei ole aimugi! Jack ütles mulle, et ma
temaga kell 11 siin kokku saan. Ta haudub
mõnda kõnesteinxi meie pühapäeva numberi
järele välja.

Pr. Wr. Homsene? Kas see mitte liig hilja ei ole nüüd veel midagi homsesse lehte anda?

(Wõtaks kannu väikselts seinariinult ja panes kohni sisse.)

Foxey. Kõnn jaks ei ole kunagi hilja. Ma olen koguni tähele pannud, et see ikka viimisel silmapilgul tuleb. Kõige huvitavamad asjad juhtuvad harilikult ikka siis, kui waevalt veel aega on neid lehte panna. Aga lehte pandusse nad uneti. Selles seisabgi ju ajakirjaniker karmus, võimatut võimalikuks teha. Sellest elab ajaleht.

Pr. Wr. Aga seda te peate järele andma, Foxey, et teie leht sellest saadix väga igavaks on läinud, kui Jack teie juurest ära läks.

Foxey. Kellele te seda ütlete? Mõnikord on mul peaaegu häbi, üsna lehemarikkudest olla.

Ilmas ei sünni ka mitte kui midagi. Mitte üht kena skandalist, mitte üht ilusat enesetapmist, mitte üht põnevat pettust! Ühtgi kuulsat meest ei sure ära ja ühtgi suurt waimu ei sünni ilma. Ja politika? Issand halasta!

Ta ei ole kősine küllalt, et teda töeres ja mitte
väljastas küllalt, et teda väljaks pidada.

Pr. Wr. Teie leht on igas nägu wanatüdnus.

Kiikana kui Jaak meel teie juures oli, oli mõni-
kord ikka meel midagi lehes, mis millegi järel
väljastati. See ei olnud ilus teie päätoimetaja
Maguire poolt, et ta Jaaki välja viskas.

Foley. Ilus ei olnud see midugi mitte, aga te
peate järel andma, et tal sellene põhjust oli.

Pr. Wr. Mina ei anna midagi järel!

Foley. Kas teil aimugi on, kui palju pahandusi
Jaak lehele tegi?

Pr. Wr. Pahandusi?

Foley. Esimene kord mõttes ta nõhutawa raud-
tee õnnituse Stockholm juures välja kaheksakümne
sunniga. Siis jutustas ta ühel ilusal päeval,
loomaxias olla kitsa seitse lunnivalget sarve-
dega daksikverakesi ilmale toonud.

Pr. Wr. Need sarvedega daksikverakesed! Ma
naerain selle üle pool sunnuse.

Foley. Maguire ei naernud aga mitte. Kas teil
aimugi on kui palju vihaseid kirju me daksik

kuerte kasvatajatelt saime? Kui Jackil aga see häbematus oli väljakuulutada, et Schweiz Wenemaal sõda olla kuulutanud ja jutustada, et terve Wene sõjalaevastik juba Kronlinnast salajate näskudega olla väljasõitnud, siis lüpses Inguiri kannatus.

Pr. W. Sellest ei saa ma aru. See sõnum oli oneti kõmuras müllalt, ja nii palju kui mina tean, jõuab rahvas teie eraväljaande pääle korni. Täiesti on oneti, et lehte loetakse. Ja te tahate ju alati ise kõmunteateid!

Foley. Ja, aga teesjad pehjal!

Pr. W. Ah mis, teesjad! Teesjad on nagu naesterahvad, keda ka mitte alasti välja jolutama ei saadeta, vaid väljehituda.

Foley. Te nägite nii naljakalt! Ka küsin eneselt alati: kas Jack oma ilmsaste teilt on saanud, või olde teie oma tema käest? Teid on mõlemil elaw luulelend.

Pr. W. Jumalale tänu! Kas me muide kel-
drükonteris välja kannataksime?

(Kõik see aeg toimetas pr. Wright; walas mett)

theekatlasse ja räält kohvikannusse, süütas piiri-
tuse lammi põlema j. n. e.) Armas Foxey, kui
 ma Jack võlesin ja kui mul mõni õnneline
 uudis võles, ma ei annaks seda teile mitte.

Foxey. Kas ta seda meile siis kingib? See mak-
 sab mul raha küllalt.

Pr. Wn. Oh!?

Foxey. See tähendab, asi on järgmine: Jack laenas
 jälle minu käest raha.

Pr. Wn. Ja teie olite loll küllalt ja andsite tema-
 le raha? Te teate vmeti, ta mängib võis
 börsel ära.

Foxey. Esiteks tõendas ta täna hommiku, et
 tal tõitza kindel asi on, ja teiseks ütles ta
 mulle, et ainult need inimesed börsel pääl
 raha teenivad, kes sellest midagi ei tea. Sellest
 sain ma aru.

Pr. Wn. Mulle on see üks võis, kui te oma raha
 armast mõelja viskate.

Foxey. Ta ei lubanud ialgi enam börsel mängida,
 kui ta seekord kaotab. Ja siis lubas ta sel juh-
 kumisel, kui ta raha tagasi ei saa maksta,

mulle homseks midagi anda, üht kümneteadet, mis tuhat dollarit väärt on.

Dr. Wn. Ja seda uskusite teie?

Fox. Minu armas proua Wright, ärge minu sõbra Jackie liiga tehke. Ma annan järele, ta on tumbetallaja. Aga ta peab sõna. Igal juhtumisel.

Dr. Wn. Teie sõprus on Jackie kõvasti õnnes.

Fox. Ma olen tema üle oma terve eluaja vihastanud. Aga ta meeldib mulle siiski väga, võib olla just sellepärast. Nii täiesti südamest saad ainult inimese üle vihastada, kes sul armas on. Kui Jack mulle igavesti vihastamiseks põhjust ei annaks, siis paudus mul midagi elus.

Jack (milistab wäljas ja astub sisse). Heemu, ma suudlen sinu ilusaid silmi! Tere, Foxey!

Foxey. Öhtust!

Jack. Oo! Kohwi, tere! See lõhnab aga hästi!

Uh - küll on külm wäljas - mitte oma wäljuskujutaji ei tahaks militsale ajada! Tule, heemu, ma pean enesele sooja tegema.

(Tantsib oma emaga ja laulab sellesuures): „Saps, sa võid tantsi kui minu memm!”

Pr. Wv. (lööntutades, kohvikamru ja kassi kantsu ajal kõvasti kinni hoides.) Jäta järele, Jack, ma walan kuumma kohvi sinu ainsama üli-konna pääle.

Jack, Jumala pärast, sinu hääst kohvist oleks kahju!

Foxy. Ma wotan sind siin juba pool tundi! Wälja siis nüüd oma kõmmitatega!

Jack. Missuguse kõmmitatega

Foxy Teate, mis sa mulle selles juhtumises lubasid, kui sa oma raha kõrrel ära mängid, see tähendab, minu raha. Ma ei ekski küll kui arwan, et sa marasta ei saa.

Jack. Sa oled inestamisevääriiline terawmeelne.

Pr. Wv. Sa oled parandamata!

Jack. Seda on igal inimene, memm. Ja kui keegi tõendab, et ta ennast parandada wõi muuta suudab, siis on see petis, kes suuruse hullustust ja edemust põeb. Mina ei ole petis, ja ei ole edew.

Foxy. Selle sissijuhatusel järel: wälja uudi-sega!

Pr. Wn. Ja mina jääw siia ja tahan seda imelikku luugu päält kuulata, mis tuhat dollarit wäärt peab olema! (Istub kiigetuoli)

Jack. Memm, see ei ole midagi siin jauras!
Ole häa ja mine wälja!

Pr. Wn. Midagi, mis mina kuulma ei pea!
Kiind jääw ma just sinelt. Ma armastan wäga asju, mis minu kõrwale ei ole määratud.

Jack. Ütle, Foxy, kas ei ole minu memm lihtsalt wõimata?

Foxy. Halb lähikäimine sinuga!

Jack. Veel kurd, memm, mine wälja!

Foxy. Ruttu, Jack, ruttu, kell on juba 11 läbi.
Maguire wotab!

Jack. Memm, mine, ehk ma tarwitan wägi-walda!

Pr. Wn. Ma ei lähe aga.

Jack. Sa lähed aga siisgi. Wälja, ütlen ma, wälja! Üks, kaks, kolm, ema naab kiskumsest!

(Ja tõmbab pr. Wv. ühes kiigetooliga paremalt poolt uksest välja.)

Pr. Wv. (avab uuele uksele ja viskab sõnaraadajaga temale). Sa halb pois! (Ära!)

Foley. Siin ema on lihtsalt taevalik! Aga sa näid temaga halvasti ümber.

Jack. Just vastupidi, ma hellitan ta ära! See on ainult õnn näostundmus, kui ma teda palusin toast ära minna.

Foley. Noh? Ma olen ometi uudishimuline, mis siis nüüd tuleb. Ära nüüd wigurid tee ja pea oma sõna. China nõuab oma kõnniteadet.

Jack. China võtan naese!

Foley. Kas sa siis hull oled?

Jack. Mitte enam ega vähem kui miljonid teised inimesed; kes sedasama teevad, tegivad ja tegema saavad.

Foley. Ja kes ühes nii hull, et ta sind võtaks?

Jack. Sellest ei ole mul senini vähematgi aimu.

Foley. Jäta oma rumalused, ütlen ma sulle. Sina melitad mind sõdaõõsel siia ja lubad

mulle kõnuteadet anda -

Jack. Ma annan ta ju ka sulle!

Foxy. Ega sa viimati ei arva, et sinu nae-
servõtmine see kõnuteade ungi, mis meie
lehe lugejate arvu kolme või nelja kord-
seks tõstaks?

Jack. Justament seda ma arvan. Kõnnu-
gu, mis ma teie jaoks välja olen mõelnud,
algab sellega, et ma naist tahan võtta.

Foxy. Ja sa kujutad enesele ette, et see meie
lehe lugejaid huvitab, et mina sulle sinu
pulmakuulutuse trükkimise luba eest
tuhat dollarit maksin?

Jack. Oota nüüd vnneti! Sase ma seletan
oma plaani pikemalt!

Foxy. Sase siis lahti!

Jack. Sa tead, ma olen terve oma eluaja
tööd teinud nagu hobune. Mis mul sellest
kasu on? Mul oli alati hääd mõtted, hääd
ained. Aga ei suutnud aga ialgi neist
midagi teha. See tähendab, mina ei mäista
oma kaupa turule viia. Ma olen alati

loodud loj... ..

ühesajakümne eest müünud, mis sada
väärt oli. Lõpp? hinn panga rahaseis
näeb välja nagu ring ilma servata.

Foxy. Ma tean, sa võiksid paljungi teha,
kui sa ainult tahaksid, kui sa aega võtaksid.

Jack. Aeg on raha, ja et mul raha ei ole, ei
ole mul ka aega, ja et mul aega ei ole,
ei ole mul ka raha. See mõn tarkus on
mul nagu silmus kaela ümber. Ja, ma
usun isegi, kui ma Itaaliasse võiksin min-
na, et endale sääl suvenoja üürida, ehk
kui ma omale kuskil meres ühe saare
saaksin osta, et sääl oma plaanide üle
järele mõelda - siis tuleks võib olla midagi
hääd välja. Aga siin pean ma muret-
sema ja maeva nägema, et need paar mööbli-
tükki pandimajasse ei rändaks ja minu
ema mitte sunnitud ei oleks, kuskil parajis
pingi pääl magama.

Jack. Ja siis lähed sina ja mangid börsel
kuhat dollarit ära!

Jack. Ei, kui lühikese nägemisega sa oled! See on ju päris ükskõik, kuidas inimene õnne katsub, kas mõne näitemänguga, mõne romaniga, mõne leidusega, mõne geniaalse murdvargusega või börsenäringuga. Ühel läheb õnnes, teisel mitte. Mis teie anneteks nimetate, armsad lapsed, need ei ole muid midagi kui anded õnnes. Ühel on neid, teisel mitte!

Foley. See annaks kannis ilusa materjali jutunurga jaoks, aga kōmmiteadeti ei näe ma selles ikka veel mitte!

Jack. Sellepärast nimelt, et sa lühikese nägemisega oled. Mul on suurepäraline mõte. Ma tahan rahte kõigest ihe loogiga. Sinu kōmmiteade tähendab minu jaoks tervet varandust.

Foley. Mis sa mõtled teha?

Jack. Mina olen kindlas arvamises, et Ameerikas kõige vähem viiskümmend tuhat neidu on, noori, kesknisi ja päris täiskasvanud igas elujärges ja igas eluas, kes häämeeliga valmis oleks dollari eest loosi ostma, kui neil lootust

olen ilusad ja igatpidi tublit meest võita.

Foxey. Mis see peab tähendama.

Jack. Mul on mõte ennast wälja loosida.

Foxey. Mis?

Jack. Kuule mind lõpuni. Sa tead, mul on kannis kirjav elu seljataga — Sõuna-Ahvirina, Arjaska, Philippiinid.

Foxey. Sa olid alati ümberhulknija!

Jack. Ütle, nagu muidugi päris rahulikult hurdakveri. Ja, aga on hurdakveri, kes kitsas pargis, kinnises aias ümber jooksevad ja kuhugi ei külba. Kõik nende ajamine ja jooksmine on ilma tagajärjeta. Aga on ka teistest üksid hurdakveri, need hüppavad ühe iluvajad päält teise pääle ja ajavad ümber terve maailma. Need saavad vähemalt midagi unast jooksmisest. Need näevad onuti kuidas maailm mujalpool wälja näeb. Ja, ja mina olen mõndagi näinud. Mul on kuulmata juhtumisi olnud.

Foxey. Arvad sa neid juhtumisi, mis sa tõesti läbi oled elanud, või neid, mis sa ^{oled} wälja mõelnud.

Jack. Mõlemaid! Igatahes on mul õige palju jutustada!

Foxy. Ilus! Ja mis edasi?

Jack. Kõin see naurus mõjub naaste peäle.

Hommel hommikul paned sa märkuse lehte.

Suurte, jämedate tähtedega, kõige suuremate

ja jämedamatega, mis teil olemas: noor, harit-

tud mees, kes terve maailma läbi on reisimud

ja oma rändamisest väsimud on, tahab

enesele kodukullet asutada ja pakub ennast

loosimise teel, loosi hind üks dollar, Amerika

naesterahvastele välja.

Foxy. Siis, kumle õige, ma saadan sind
võimalikul mõnda nõbrameelsete parandamise-
majasse.

Jack. Sa pead järele andma, et see tore nali
on.

Foxy. Ma annan järele, et sinu naljaand sind
kubusjale viib, kust sa ilma peäle ainult läbi
võre saad vaadata. Päälegi tunned sa ometi
meie seadust loosimise kohta?

Jack. Ma tunnen teda, ja olen ka selle peäle

mõtelnud. Aga minu plaan ei käi selle seaduse alla, mis loosimise vastu on.

Foley. Kuidas siis mitte?

Jack. Väga lihtsalt! Seadus keelab ära, et võitused väljakuulutada ei tohi, aga kus seisab kirjutatud, et üks võit enmast ise väljakuulutada ei tohi?

Foley. See on sääsekurnamine.

Jack. Saa sina seadusest jagu ilma sääsekurnamiseta. Aga rahusta enmast! Mina lasen loosimise kuulutuse omal kulul lihtselt panna. Ja maksan sulle sellest rahast, mis sisse tuleb!

Foley. Aga see ei lähe ju mitte, see ei lähe ju mitte!

Jack. Iga minu viguse kitsendamise nii naist võtta, nagu ma tahan ja mil viisil ma tahan, on seaduste määruste vastu. Mina olen täieline, poisimees, vaba, terve, ja täie mäistuse juures.

Foley. Viimase juures kahtlen ma!

Jack. Hoi võtan terve vastutuse oma peäle!

Sinul ei ole sellega midagi tegemist, sina saad ainult suurepäralise reklaami oma lehele.

Foxey. Päägid sa tõsiselt?

Jack (ilma et ta wahelühelust tähele paneks). Minu juhtumiste esimene päätus: Reis Marokosse! Marokko on praegu väga moodis! Tutuajami-
sed diplomaatidega, kallaliturgiinne kõrbes, külas käin sultani juures, ma tantsin kohu-
tantsu, et teda lõbustada. Ta saadab minuga president Wilsonile terviseid.

Foxey. Terviseid presidentile avaldavad alati hääd mõju.

Jack. Ja küll sa näed, see kõis on äritaw, põnew ja pikant, ilma et ta minu näe taht-
jati häbitundmust haawaks.

Foxey. Kellega sa vieti nalja teed?

Jack. Minu enesega, see on uneti selge. Aga kuule edasi. Selle esimese päätüksi alla jätad sa neljanurgelise koha wabaks, mis ära nummerdatud on. Seda saab uneti teha, eks ole? See nummerdatud nelinurk tuleb wälja lõigata, ärasaatja naesterahwa nimi ja

aadres pääle kirjutada ja juurde lisatud dollariga
sinnitatud kirjjas toimekonna kätte saata.

Dollar jäetakse omale ja nummerdatud lehekene
saadetakse ärasaatjale tagasi. Pane tähele, nad
tulevad sadandete, tuhandete, kümne tuhann-
dete kaupas. Sellest saab kõige suurem kõnnu-
lugu, mis kunagi ühel Ameerika lehel ulnud on.
Küll näed, millegist muust ei räägita enam,
kui teie võidulussimisest.

Foxy. On sul kõige sellega tõi taga?

Jack. Täesti tõi taga, merine tõde!

Foxy. Ja sa võtad ünenumbri tõmbaja omale
naeseks?

Jack. Ma võtan ta omale naeseks!

Foxy. Ja loosimine on kõigile vaba?

Jack. Kõigile naestele naestesooft, vanaduse, usu,
seisuse ja ilnawaate pääle vaatamata. Ainult
nelgritele ja lapplastele mitte! Õige, veel midagi.
Teie ei tohi minu mine esialgul veel mitte teada
anda. Igal pühapäeval annate ühe tähe ja
selle juurde väikese tüükikese minu ilusast nävst.

Foxy. Midagi pildimõistatuse taolist?

Jack. Ja, midagi sellesarnast! Nad ei pea enne teadma, kuidas ma wälja näen, kui kõiki tüki-kesi kukku saab panna!

Foxy (ohates). See ei lähe!

Jack. Sõnub! Ja teie peate nii mõndamimesse paudutama - hõimeluse poolt - et ma mitte ainult ilus poiss ei ole, waid ka naesterahwaste arä hellitatud poislaps, laitnata kawaler kõige paremate kommittega. Sühidalt, gentleman, sellest noored tütarlapsed unistawad.

Foxy (wajub mõttesse).

Jack. Ahille pääle sa mõtled?

Foxy. Issand Jumal, kui sa mu sõber ei oleks, ma julgessin tõesti.

Jack. Siis julge seda, sellesärast et ma su sõber olen. Wiiskümmend tuhat dollarit on mõige wähen, mis siin mõita on.

Foxy. On see noli seda wäärt?

Jack. Kindlasti, sest mul on waeusest küll. Mul on sellest küll, et minu wäene ema keldri-korteris peab elama. Ma tahaksin teda ilusa rõdu pääl näha, sääl võib ta siis wõrgus

kiikuda, kõige uuemaid romaniseid lugeda ja šampanjeri jua, kui ta seda tahab. Ja ma tahaksin kind teada, kuidas üks päev välja näeb, mis ilma mureta algab ja ilma mureta lõpeb.

Foxy. Kui ma ainult teaksin, kus sinu juures nali lõpeb ja töö algab!

Jack. Sa ei arva unuti, et nali ja töö piirid elus niisama teravad on, nagu üli ja mee omad. Nali ja töö, mu armus pöög, sulavad alataks kokku. Elu helgib naljas ja töes niisama, nagu mõni siid, kard sinine, kard punane. Sa haaranad millegi järele kui nali järele, aga ta on tõi. Ja sa arvad millegist, et see tõi on, ja ta on unuti ainult naeruväärt.

Foxy (ilmsa et ta kuulaks). Ma usun peaaegu, et see lugu Maguire't meelitaks. Aga ta ei usu selgi, et sina sõna pead. Olgu siis, kui sa meile kirjalisu lepingu annad, et sa asja kindlasti joo tvesti lõpule viid!

Jack. See on isenesest mõista! Me teeme kõiks kirjalisult maha. Ma olen juha kõige võimalustu

pääle mõelnud, mis lepingusse ülesse peab tähendama. Suositõmbaja saab kõik raha omale, kui mina tagasi astun.

Foxy. Aga kui tema sind ei taha?

Jack. Kui tema mind ei taha? Täiesti võimata, seda ette ei tule!

Foxy. Kui aga uneti?

Jack. Kui võitja sellega valmis saab, et ta ära ütleb, siis jagame raha pooleks. See on uneti päris auro, eks ole?

Foxy. See oleks taeva poole kisendav ülekohus, kui ma sinu silmapilvlist wainusegadust vna kasuks tahaksin tarvitada. Päälegi - kus siis ühtegi naisterahvast, ühtegi tütarlast olemas ei ole, keda sa armastad, ja kellel sa selle looga hüdame muraks?

Jack. Ei! Seda ei ole olemas. Ma olen poole maailma läbi käinud, aga ei ole veel ühtegi naisterahvast leidnud, keda ma omale häämelega naiseks oleksin võtnud. Ma ei ole sellega, mis armastuseks nimetatakse, veel kunagi lähemat tutvust teinud.

Foxey. Õsmelin inimene.

Jack. Päälegi mõtle veel selle peäle, et see terve luugu minule abinõuks on, et ometi üheskord raha saada.

Foxey. Ma ei tee seda siiski mitte!

Jack. Ilus, lase siis olla ja mina lähen mõne teise lehe juurde.

Foxey. Oota ometi!

Jack. Herold haarab kõige kümme nünnega selle järele. Homme hommiku seisab terve luugu Heroldis.

Foxey. Siis oota ometi - - no Jumala nimel, ma nägin Maquirega.

Jack. Misparast sa seda oma vastutusel ei tee? Selt on ometi sinu oma.

Foxey. Ma ei tee midagi ilma Marquireta.

Jack. Siis lase vähemalt mind temaga rääkida. Ma kardan, sa ei kirjelda seda luugu mõjuvalt küllalt.

Foxey. Lase see minu muu olla; me peame midagi ilu komitee suurte nimedega meelest kokku seadma, kelle tiibade all asju aetase. See annab ajale kohe tõsise ja auuväärilise näo.

Tõmbanime on siis mõne notariuse juures
komitee juuresolekul. Keegi ei tahi ütelda, et
lugu pettus on. Ma usun kõvasti, et sinu ette-
võtte suurepäraline on. Alguspäraline, põnev,
erutav, ühe sõnaga täieline komiteerump.

Jack. Pft! Mitte sõna sellest minule! Tema
äritas ennast ainult selle üle.

Foxey (tahab minna, mõtleb aga järele ja tuleb
meel kord tagasi.) Kuid sa seda aga omi pärast
kahetsed?

Jack. Niisugune mängija nagu mina ei tunne
kahetsust. Kahetsmine muutatakse õnnemängus
ära. Aga kui sina ei lähe, lähen mina —
Heroldi juurde.

Foxey. Ma lähen ju juha! Ma lähen ju juha!
(Tahab ära minna.)

Jack (tema järele). Ära unusta Maquirele ütle-
mast, et ma iga nädalal põneva eluloo
jakku eest hoolt kannan!

Foxey (wäljast). Hääd küll, hääd küll, ole mureta,
mina ei unusta midagi. Hääd vööd. (Ära.)

Jack. Hääd vööd! (Sütab etti laua juurde ja

mõtleb taskust peenimist raha.)

Pr. Wn. (huleb par. p.). Kas Foxey ära läks?

Jack. Ja! Misspäraast sa veel magama ei läinud?

Pr. Wn. Ma ei tea isegi misspäraast. Aga ma tahtsin sinuga veel rääkida - mis sa teed, poiss?

Jack. Ma olen oma marandust! Aga inka ei jätku veel!

Pr. Wn. Millest ei jätku?

Jack. Mul on palam' soov sinule pruuni siidi kleiti osta.

Pr. Wn. (naerdes). Kui see sinu ainusene mure on? Teistel inimestel näib käsi veel halvemini. Meil on vähemalt natus pää pääl.

Jack. Ja, natus, ja neli korda selle üle.

Pr. Wn. Sa ei lase ennast ka suugu aiadata!

Jack. Mennu, ära tee mind vihaseks. Ma olen sulle seisukoha kord juba selges teinud. See kord kui ma sind selle pääalt tabasin, kui sa Elder ja poja käest tikkimise tüssid vastu võtsid. Sa tead, ma ei salli niisuguseid saladusi.

Pr. Wn. Ah, mu armas poiss, mul on alati niisuguseid

gune tundmus, nagu oleksin ma sulle taksituseks.

Jack. Sa teinid seda täiesti ära, et ma sinuga kard jätke põhjalikult tühitsen. Kui ma sinuga liiga hästi ühena, siis räägid sa kohe rumalusi. Sa oled ainuke inimene maailmas, kes mulle isegi ainult hääd on teinud. Sa lahed oma armastuses isegi niiskangelle, et sa mind naud.

Pr. Wv. Igal inimesel on kard oma narvus, ja minu narvus - (Wäljas on nutrit kuula, kohe pääle selle on autorattaqummi lõhkemist ja langema oia pragisemist kuulda. Klasi- tiinid kukuvad näitelawale, Naesterahwa risa wäljas.)

Jack. Pohoo, maja langib sisse!

Pr. Wv. Wõi moni salajane waras!

Jack. Sul võib õigus olla, peida siis aga nuttu oma pilljandid ära (Läheb akna juude, waatab wälja.)

Pr. Wv. Mis sääl siis juhtunud on?

Jack. Nis auto on wastu murra juuksnud ja

terve-aid maha riskumud.

Pr. Wv. Kas keegi on summa saanud?

Jack. Ma ei usu mitte! Kõlm naesterahvast on näha!

Pr. Wv. Wõib olla on nad wiga saanud?

Jack (arnast wälja hinded): Kuulge, chauffeur, majas magavad juba kaks, ainult meie olime ühesel. Kas teil midagi tarwis on?

Stevens (wäljast). Ma pean ühe auto pärast telefonirina!

Jack. Tulge alla! Meil on telefon, wadake, ma teen ukse lahti!

Pr. Wv. Wärsed naesterahwad. Sa pead nad kohe sisse paluma. Wäljas on ju kaks kühm- ja ehmatas veel päälekanha. (Süütat tule põlema,

Jack lähel ust awama.)

Jack. Aga see on ju Stevens!

Stevens. Tere õhtust, härra Wright!

Jack. Mis on juhtunud?

Stevens. Ma pöürasin kõrwale, et (mitte ^{mitte} pruunilja wanoriga wõõru pöürgata. Auto läks ümber, gummi lõhkes, aed murdus maha. See oli

see terve kupatus!

Pr. Wn. Jumal hoidku küll!

Jack. See on proua Peytoni chauffeur.

Pr. Wn. Siis palu vueti naesterahvad kard sisse. Nad külmavad ju wäljas ära!

Jack. Ma loon nad kuhe! (Stevensile) Sääl on telefon! (Ära.)

Stevens (lahel telefoni juures). Tänan! (Telefoni juures)

Palun, 902 (Pr. Wrightile). Mis uulits see siin on?

Pr. Wn. Karsteistkümmes uulits, nummer 5.

Stevens. Tänan! Kas teie, Collins, sääl olete?

Kuulge, Collins, meil oli ometus. Wäga halb.

Gummi lõhkes. Wanker muudugi purn. Kas 40^{ne} hobusejõuline kodus on? Jumalale tänu!

Saatke ta kuhe siia! Ja ja, iseenesestgi mõista!

Karsteistkümmes uulits nummer 5. Kii siis

nutu! (Tuleb kuulamiseta ära.) Tänan,

armuline proua! Hääd öhtut. (Ära.)

Jack (wäljast). Olge ette wastlikud, minu daamed,

siin on üks aste katki. (Tuleb sisse, pr. Peyton,

prl. Keyer ja Siggie tema järel. Räägivad

üks korraga.)

Pr. Peyton. Seda juhtumist pean ma terve elu aeg meeles. Ma arvasin, et ma juba surmud olen! Kuidas mis uneti Stevens nii ettevaatamata olla? O, prona Wright, mul on südamest hääned; et ma teiega tutavaks saan.

Pr. W. Ka mina rõõmustan teie tutvuse üle.

Pr. Peyton. Mõtlege uneti kui hirmus, me oleksime peaaegu ühest vaesest, ilma süüta lapsest üle sõitnud. Ma ei oles elu aeg enam rahulixult magada saanud.

Helene. Aga, tädi Fanny, see oli ju üks mees püüsiljavarankriiga!

Pr. Peyton. Mis? Ja terve see äritus, et 5 dollari eest pähtlaid päästa?

Pr. W. Nii kurb kui põhjus ka on, ma rõõmustan siiski selle üle, et teiega tutavaks saan.

Pr. Peyton. See on preili Roberts, minu seltsiline.

Helene. Tädi Fanny, ja mind ei säe sa sugugi ette?

Pr. Peyton. Ma olen nii segane! Minu õetütar, preili Heyer, prona Wright.

Helene. Wäga kahwe teie poolt, et meid nii sõbra-

linnelt vastu võtate.

Jack (astub sisse, näed tõi asju)

Pr. Peyton. Ma ei ussi, et te Helenel juba tunnete, eks ole, Jack. See on Foxey kõige parem sõber, Helene!

Helene. Rõõrustab mind teid tundma õppida.

Jack. Mind na!

Pr. Wv. Näed sa, nüüd saame pärs kogemata veel lubusad külalised õhtuks.

Helene. Kas nägite missuguse suure augu meie teie müüri sisse oleme teinud?

Jack. O palun, ärge laske ennast eksitada!

Tehke nii paljus aukusid müüri sisse, kui tahate. See maja ei ole nimelt minu oma.

Pr. Wv. Nüüd me peame aga midagi sööja juna saama. Kas tahate ehk kuumat šokoladi?

Pr. Peyton. Oh kui häa meelega! Aga ma pean rahjures süüride väljavahetus tagasi hoidlik olema. Ma pean nõhnemaks jääma!

Ja ma usun, šokolad on na missugune asi, mis sulle keelatud on. Eks ole, Fizzie?

See on tõesti hirmus, mida ma nõis süüa ei tohi.

Pr. W.. Siis ehk theed või kohvi!

Pr. Peyton. Jumala pärast, minu nerved! Ma ei tahi õhtu midagi süüa, mitte midagi! Ja öösel veel vähem kui mitte midagi.

Helene. Ärge meie pärast maeua nähke, proua Wright. Meie söime alles praegu õhtut.

Pr. Peyton. Ja ehk ma küll mitte midagi muna ei süüa, kui väheke hummerit, tüksine kana-rinda, natuke pudingit ja pisut kaviari; ma tean siisgi, et ma selle all raskesti kannatan saan. Siggie, jätku oneti oma ümber-juuresmine järele ja istuge!

Siggie (istub tooli servale ja paneb näed risti.)

Jack. Ma ütlen teile midagi, proua Peyton! Ma teen kuuma punshi!

Pr. Peyton. Arvad sa, et ma seda tahan juba, Helene?

Helene. Kuidas mina seda teadma pean, tädi Fanny. Aga mina tahan kindlasti, sest mul on nii külm, et soovimootja kohe vajub, kui ma ainult tema pääle vastan.

Jack. Ma teen siis punshi. Preili Heyer, kas teil

on annet tsitroni pressimiseks ?

Helene. Ma olen selle jaoks nagu loodud.

Jack. Siis tulge ja aidake mind! Kas tahate?

Helene. Häärnelega! (Säteb pah. p.). O, mis-
sugune kena, väikene nukukööök!

Jack. Meil on harva suuri pidusid! Ja
Ema ja mina olene ainult küögiamet-
nikud!

Pr. Peyton. Viidse aja noored inimesed on väga
huolimatad. Helene teab väga hästi, kuidas
ma selle all kannatan, kui ma õhtuti punshi
joon!

Pr. Wn. Misparast te siis seda teete? Kas te
ehk kuuma piima ei taha?

Pr. Peyton. Ei, ei, ei, ma ei salli kuuma piima.
Punsh on palju parem. Mul on koguni ise-
äraline haigus, arstid ei tea sugugi, kuidas
minu haiguse nimi on. Mul on nimelt
kange hirmu kõige järele, millest ma kuulen!

Pr. Wn. Imelik!

Pr. Peyton. Mul on isegi süügi järele, millest
näagitakse. Aga te ei usu mitte, kui tagasi-

hoidlin ma siiski ulla wain. Siggie ja mina elasime terve nädala ainult teinest ja rii-
mast saiaast.

Pr. Wv. Ah, kas preili Roberts kaht haige on?

Pr. Peyton. Siggie? Minu teada mitte.

Pr. Wv. Aga siis -

Pr. Peyton. Kui Siggie teist kuitu sööks kui mina, siis ei jõuaks ma wälja kannatada.

Pr. Wv. Ah, ma saan aru.

Pr. Peyton. Jaga rohtu, mis mulle kirjutatakse, peab ka Siggie sisse wõtma, aga taewale tänu, ta on nii terve, et see temale midagi wiga ei tee.

Pr. Wv. Ja usun, armas proua Peyton, te mõtlete liiga palju nõrksuguste haiguste peäle. Minul ei ole aega haige ulla.

Pr. Peyton. Mis mina nõrk ei ole ära teinud, et terveks saada. Ma kutsusin minewa talwel koguni selle inglase - mis ta nimi nüüd on - ah, ükskõik, ja wõtsin tema käest tundisid.

Pr. Wv. Terveksaamise tundisid? Kuidas ta seda teeb?

Pr. Peyton. See on otse imetaoline inimene.

Ta õpetab hingamise kunsti.

Pr. Wv. Hingamise kunsti?

Pr. Peyton. Proua Morgan ütles mulle, eteti hingamine alla teda kõhnemaks teinud. Aga mina läksin 3 kulli keselt paremaks ja söögisid kaswis mul otse kohutavaks.

Ma pidin lihtsalt hingamise maha jätma, s. t. ma arvan India hingamist

Pr. Wv. Missugune see siis on?

Pr. Peyton. Te ei tea seda mitte? Peenikesed inimesed hingavad nüüd kõik India moodi.

Seda tehtakse nii. Tule istute tooli ääre

pääl, pane te jalad kokku, silmad kinni ja hingate nii (kõhilo). Ma ei saa sellega kunagi toime, Fizzie, hingake teie. (Fizzie teeb seda.)

Ah Jumal, te teete seda miltsasti. Ja kumal oli neli tundi rõõmuni muu minul.

Ma ütlesin teile juba, ma lasen ikka Fizziet ka kõige ära katsuda, mis mind teha nästakse.

Ta on küll hirmus kõhn, aga vaasel lapsel on raudne kervis. Hiljuti katsus ta minu lahjaka-

tegemise pillisid ja ma arvasin juba, et ta
ära sureb. Nähtavasti ei tohi nii nähnad inii-
mesed lahjakstegemise pillisid sisse võtta.

(Pr. Wv. ja Jack naeravad.) Teil nais väga
lühus loomus ulawat, prona Wright?

Pr. Wv. Naermine on meie koduapteek. Ja kui üks
teda tarvitab, tarvitab teine kaasa.

Pr. Peyton. Ah kui naljakas! Te naerate üheskoos
just nagu ei oleksgi te ema ja poeg.

Pr. Wv. Jack ütles ka iska, meie ulawat kentsakas
paar. (Helene ja Jack tulevad sisse punshi, koogi
ja klaasidega.)

Jack. Siin on punsh.

Pr. Wv. Jack, kas sa terve koogi ära söid?

Jack. Aga mmmm! Siin nahtlus ei ole mitte
ainult halastamata, vaid ka ilerakuline.

Pr. Wv. Üksigi süüdam asi ei ole majas selle paasi
eest julge.

Pr. Peyton. Ah kui hääd see võib olla, kui inii-
mesel hääd söögiisid on. Mina olen oma söögi-
isid jälle käiesti kaotanud.

Pr. Wv. Kui teid ka kaotanud olite, siis olen ma

nindel, et Jack ta leidnud on. Tal on isu
kahe eest.

Jack (Siggie pooli, klaasi punski näes). Wätrce
aga, preili, ma võin teda ainult soovida.
(Siggie mõtab klaasi).

Pr. Peyton. Ah, kui tore see noor nälja näeb!
ma ei tahi tüesti sinna pooli kaadata.

Talun, minge ta ruttu mu silmade eest ära.

Pr. W. Kas teie ei mõta natuke noori, preili
Roberts? (Siggie mõtab tükk noori).

Pr. Peyton. Minge ära, minge taga pooli, kui
te tingimata soovite peate. (Siggie lähel taga-
pooli).

Helene. Näed sa, Fanny tädi, meie õnnetusel
on ka vana hääl külge. Me võlgume temale
tänu lebu eest, et prona Wrighti tundma
õppisime.

Jack. Ja minust ei räägi te sugugi?

Helene. Mis suguseid noori inimesi nägu
teie mu küll ja küll. Aga teie ema on ainu-
sine seda laadi.

Pr. W. Jack, kuulud sa nüüd:

Jack. Mmmm, ära ole upsanas. Minu ema on
nimelt minu leides. Mina tegin temast selle,
mis ta on.

Helene. Kuidas?

Jack. Ta oli lihtne, häa, ilmsüüta laps, koguni
arenemata, kõlbmata olekus, enne kui matema-
kasvatuse una nähti mõtsin.

Pr. Wv. Jack, pea oma suu. Mis peab proua
Peyton meist mõtlema. Ta arvab viimati, et
see tõesti täsi on.

Pr. Peyton (kuusi ihaldavalt vaadeldes) Sihtselt
suveparaline.

Jack (Helenele). See parandus, mis nüüdsel ajal
emadega on, tuleb sellest, et poegadel nende kasva-
tamises huviust ei ole. Minu ema on, nagu te
näete, minu pedagoogika ülem tipp.

Helene. Kas te lubate tal enesega niiviisi rääkida?

Pr. Wv.. Mis ma selle halva poisiga pean tegema?

Jack. Mis ma una halva emaga pean tegema.

Pr. Wv., mmmm. (Joob tema poole.)

Pr. Peyton. See punsh on nii erutav. Ma arvan,
ma mõtan ometi teie noogist raasurkese.

Helene. Fanny tädi, Fanny tädi!

Pr. Peyton. Arst ütles mulle, see olla kõige parem ilmas siis mitte süüa, kui nälga on. (Wotab suure tunki kooni ja süüb.)

Helene. Kas teate, prona Wright, Foley on mulle nende kuue nädala sees, mis ma Fanny tädi juures juba elan, sada korda lubanud, mind teie juurde tulla. Ta on mulle nii palju teist ja härra Wrightist jutustanud.

Pr. Wm. Ärge uneti seda jomsinat härra Wrightiks nimetage.

Jack. Mennu, ära minu wastu pottu tee.

Pr. Peyton. Uhh! Mu Jumal. (Surub mõlemad käed wastu rinda.) Cha lämbun ära, Siggie, ruttu mu pudelisse.

Siggie (kargab üles ja otsib käekotist pudelit)

Pr. Wm. Mis siis on?

Pr. Peyton. Minu süda!

Pr. Wm. Kas ma kuidagi wiisi aidata saan?
Tulge uneti minu tuppa. Wõib olla lähel see mõõde, kui te silmapilguks pikali heidate. Mul on hirmus kahju - (Helene ja pr. Wm. ai-

tavad pr. Peyton, kes parv. p. ära läheb, Siggie
kõstab mantlid üles ja läheb järele. (Ukse juures
pakub Jack temale veel ühe klaasi punshi.)

Jack. Teie perenaesel on halb, siis peate teie ometi
ennast kinnitama.

Siggie (matab klaasi ja tahab juna.)

Pr. Peyton (näitelava taga). Siggie! (Siggie
annab trihvi klaasi tagasi ja läheb ära.)

Jack (Helene, kes praegu sisse astub). Kas ma
arsti toorna pean? Kas midagi kardetakse on?

Helene. Asi on väga lihtne. 75 tsentimetert tallise
lainu ja 60ⁿⁱ kukru tõmmatud. Te saate arsti.

Jack. Te olete tõesti päris tore naesterahvas. Te
avaldate minu päale sügavat mõju.

Helene. See on mulle väga meelitatav kuulda.

Jack. See on pilge, eks ole?

Helene. Ei.

Jack. Teile jooksivad muidugi niisipalju naerimehi
järele, et üks enam — ma arvan sellega ennast —
teile midagi ei tähenda.

Helene. Võib olla ei ole ma nii vastuvõtlik
nii teie.

Jack. Ärge seda uskuge. Ma olen terve ilma läbi nämannud ja ei ole uneti ühtegi tüdrukut leidnud.

Helene. Mis?

Jack. Ma arvan, ma ei ole ühtegi tüdrukut leidnud, keda minu emaga ligikaudugi oleks võinud võrrelda.

Helene. See meeldib mulle teist.

Jack. Ma arvan, meenu ja teie, ma arvan minu ema ja teie olite ühest ja sellest samast puust.

Helene. Kante te seda tüesti?

Jack. Keegi peaks teid ainult käsile võtma, keegi, kelle kõva, kindel käsi on —

Helene. Ja mind kasvatama?

Jack. Õigus. Ma usun, teil on häid unadusi.

Helene. O!

Jack. Ma arvan seda, kui ma ka asjas päris kindel ei ole, sest teil näinese ka suuri vigasid olewat.

Helene. Keid peate mulle ütleva. Iga naeste rahvas on hirmus undishimuline oma vigasid teada saama.

Jack. Sellepärast, et see temale kõige paremat võimalust annab mehele vastu rääkida ja ennast kõige paremas valguses näidata. Aga teie ei saa mulle vastu rääkida. Te olete kõigepäält liiga rikas, vaene, vaene laps.

Helene. Kas ma sellepärast tõesti nii kahetsesiväärt olen ?

Jack. Põhkem kui te ülevõltsse aimata võite. Sest teie ei saa ialgi kuisest elust midagi teada. Kuidas võiksite seda ka ? Te astute arvatavasti ühe künjapää idivõdiga abielusse, millel niisama palju raha on, nagu teil.

Helene (pilkavalt). Mis te ei ütlen.

Jack. Kas ma ehk eksin ?

Helene (naerab). Pean ma teile üht saladrust usaldama ?

Jack. Te teete mind üliõnnelikuks.

Helene. Kinnule ei ole veel ternes elus mitte keegi armuawaldust teinud.

Jack. Mis ?

Helene. Mitte ialgi !

Jack. Ärge ometi nalja tehke ! Kus te siis siamaasi olete elanud ? Põhjanabal või ?

Helene. Ei, ikka siin New-Yorkis.

Jack. Kuidas see võimalik on?

Helene. Ja mina käin palju seltskonnas.

Jack. Aga tean. Foxey räägib mulle, et kui teie tantsusaali ilmute, siis teie ümberkohe meeste mure on, nagu kõrbestest meepoti ümber.

Helene. Aga keegi ei ole veel selle pääle tulnud mulle armastuseavaldust teha. Mis te selle kohta ütlete?

Jack. Võib olla, ei astu mehed sel. aastajal abielusse.

Helene. O ja, nad astuvad küll abielusse. Minu mõlemad paremad sõbrad on kihlatud, ja meie hakkasime kõik ühel ajal võõraspidudel käima. Tõrgelikult peab minuga midagi isäralist olema.

Jack. Võib olla, olete te põhjusmõttelikult abielu vastu ja mehed tunnevad seda instinktiiviselt, nagu juuresjahaiged külmale tulele.

Helene. Kuidas võin ma millegi vastu olla, mida ma ei tunne? Sest ühesgi abielu ei ole

wälispidiselt niisugune, nagu ta käepolest on. Abiduga on minu arust niisama nagu sööriduga. Päältkastamine ei anna mingisugust mõistet. Kui teada tahad, mis mõis ta on, pead ise sööma.

Jack. Wäga õige tähendus. Me oleme siis otsiselt jündunud; abielupõlgedus teie poolt ei ole see mitte, mis mehi eemale peletab. Võib olla, kardavad aga mehed teid. Ma usun, te heidate häameeliga oma auustajate üle nalja ja seda ei kannata nad.

Helene. Peab omegi oma jumalannet tarnitama.

Jack. Kas teate: midagi ei karda mehed nii, kui naeste pilget. See peletab kõige julgemad eemale.

Helene. Ma usun isegi, et tänapäev mehi väga julgustama peab, kui tahad, et nad õiget hooget peavad mõtma.

Jack [naerdes]. Teie olite suurepäraline!

Helene. Esimene asi, mis ma mehelt nõuan, on julgus. Kuidas võin ma meest auustada, seda ma enne julgustama pidin, et ta sammun minu poole julguses teha?

Jack. See teeks teile nalja kui kellegil sellises julgust oleks ?

Helene. Ma usun küll. See näomustaks mind kindlasti.

Jack. Hää siis küll, preili Heyer. Kas te tahate minn naases saada ?

Helene. Mis ?

Jack. Kas te tahate minn naases saada ?

Stevens (astub sisse). Auto on siin, preili.

Helene. Ah, juba !

Jack. Kahjuks, kes ole ?

Helene. Kuhu ta siis nii kauaks jäi ? Ta oleks palju ennem juba siin võinud olla.

(Sähel par. p. usse juurde ja hiiual). Fanny tädi, auto on juba siin, tule. (Stevensile)

Me tuleme kohe. (Stevens ära, jälle usse poole pöördus.) Me ei tahi prona Wrighti kauem tülitada.

(Pr. Peyton astub sisse, tema järel pr. Wright.)

Pr. Peyton. Ma västan ainult oma mantli selga, nii et mul oleiti karwis ei ole kinni panna.

Mitte sellepärast, et ta kitsas oleks. Ma võin

kolm sarnne mōō wahle pista.

Pr. Wv. Mul on südamest kahju -

Pr. Peyton. Selle juures on ainult Siggie süüdi. Ta teab, et ma üsedi minu nõus külg on, ta wist mind aga ikka niisatusesse. Jack, te ei ole kama enam meie pool käinud. Julge ameti warsti ja tooge oma ema koasa. Hääd üüd, proua Wright. Ma saadan kumme teie majaperemehle sheki selle kahju eest, mis me tegime.

Helene (Jackile). Hääd üüd, julge härra.

Jack. Julge härra ei saanud teie käest meel wastust.

Helene. Igal päewal on oma meelepaha.

(Pr. Wrightile) Teie olite nii meie wastu, kas tehin minisord jälle sina kulla? (Siggie tuleb par. p.)

Pr. Wv. Armas laps, ma uleson õnnelik, aga ma ei usu mitte, et meie keldris wäga mõnus on.

Helene. Minu meelest on siin tore olla. Minu elansin wäga häa meelega keldris.

Pr. Peyton (uuse pääl.) Helene, armas laps, sa tead,

ma ei või kuulle kõmbuses reista.

Pr. Wv. Häksige ennast tublisti mantli sisse.
(Pr. Peyton ja Helene ära. Pr. Peyton tuleb tagasi).

Pr. Peyton (hüüdes.) Siggie, te peate mulle vastu istuma ja mind kuulle eest varjama.

Jack. Ma ei oleks ial uskunud, et see preili kuulivarjuko sülab. (Siggie tuleb par. p. lähel üle näitelava ja kaob par. Peytoni taga ära.)

Käik. Hääd ööd, hääd ööd!

Pr. Wv. Hääd ööd. Olge ettevaatlikud katmise krepiaastme juures. (Tuleb jälle sisse ja paneb naise enese taga kinni).

Jack (ettepoole tulles) „Igal päeval on oma meelepaha.“ Isa tahaksin ainult teada, mis ta sellega mõeldha võib. Kõlle ometi, ema, mis sellel küdnusel ometi on, et ta koguni teistsugune on, kui teised küdnused?

Pr. Wv. Ta on armas, kena laps.

Jack. Ta meeldib mulle kolelasti.

Pr. Wv. Jack, kas sa Foreyle oma loo juba ära andsid?

Jack. Taval on kõige ilusam juuks, mida ma ial näinud olen.

Pr. Wm. Jack, kas sa Foxeyle oma loojuba ära andsid?

Jack. Ja silmad on tal, silmad!

Pr. Wm. Jack, sa unnal eesel, kas sa Foxeyle oma loojuba ära andsid?

Jack. Oh sa armas Jumal. (Putab telefonijuurde) Hallo, 7200. Aga ruttu, ruttu, palun.

Pr. Wm. Wagne proua Peyton. Tä võiks nii mõnisasti elada, kui ta mitte nii mõistmata ei oleks -

Jack. Sst! Ole silmapilguks wait, memm. Hallo, kas sääl on "Kommikuleht"? Ma tahaksin härra Chaguirega rääkida.

Pr. Wm. Kui ta mitte nii mõistmata ei oleks ja igal tingimisel kõhnemaks jääda ei tahaks. Paksu inimesi peab ju unneli ka olema.

Jack. Ainult üks minut, memm, ainult üks minut. Kas teil sääl olete, Chaguire?

Siin Wright. Jack Wright. Mis te ütlete? -
 On juha trüvis? Kõmmme hommikuks?
 Misspärast teil sellega siis nii suur rutt oli?
 Ei, ei, kas ma siis kunagi midagi tagasi
 olen võtnud? Kui masinad jooksevad,
 lase nad jooksta - Jumala nimel.

(Tuleb kuulamisest ära, mõtetes.)

Ja tema ei osta unale kindlasti mitte ühte
 loosi:

(Eesriie langeb.)

Teine waatus.

Prona Peytoni majas. Foxey tuba. Suur, poiss-
mehe maitse järele sisseseatud tuba. Seintel
raamaturiulid, laske- ja kalapüügi riistad,
ja kõiksugu spordi tarvitused. Siin ja sääl
mõned tigitoolid. Ühel pool toas turnimise
apparat. Põrandal ja ühes nurgas püsti tur-
nimise kepid ja pennid. Sohwa. Mingisuu-
gust asja ega üleliigsed ilu. Tagaseinas suur
aken, mis mulitsale viib. Paremalt ja pah-
pool uksed. Parem. pool seinal kaal.

[Sizzie astub sisse, tema järel Hedwig Jerv-
sen, masserija. Hedwig on tubli, priske naeste-
rahwas, laia hääsüdamlise näoga, mis ikka
naerab.]

Hedwig. Tulge, aidake mind. Süükame selle laua
akna juurde.

Sizzie [kärtlikult.] Härra Foxey ei taha mitte,
et tema teas midagi teisiti säetakse.

Hedwig. Kas ta seda tahab, või mitte, on mulle
ükskõik. Tema emal peab liikumise või-

valust olema. Ja kuidas peaks ta selles
 majas, mis kõiksugu rämpsu täis on,
 ennast mujal liigutama, kui selles ainsa-
 mas mõistlikus toas. See maja on ju kõik-
 sugu rämpsu nii täis, et ta mujal ennast
 liigutada ei saa kui ainult selles ainsa-
 mas mõistlikus toas [Hedwig ja Sizzie lük-
 kavad laua keskelts arvua peole. Hedwig
 teeb terve töö üksi, aga Sizzie ahhib ja puhub,
 nagu näeks tema kes teab kui suurt waewa.
 Sainu tõstmise juures saab see natuke kõigu-
 tatud, nii et mõned raamatud ja ajalehed
 põrandale kukuvad.]

Sizzie. O Jumal, o Jumal, o Jumal! Kõrva
 Foxey saab vihastama.

Hedwig. Se teete liiga palju selle mehe tund-
 mustega tegemist. Mida rohkem te mehi
 vihastate, armas laps, seda rohkem armas-
 tavad mehed teid.

Sizzie [täis iseteadmuse]. Ma ei taha aga
 sugugi, et keegi mees mind armastaks.

Hedwig. Se ei taha mitte? Teil ei ole armugi.

kui hää see teie oleks. Kui ma teie pääle waa-
tan, müthen ma inka, teie jaoks oleks mees
päris arstirohi -

Sizzie [wäga kangelt] Ma ei pea sündsaks
naisuguste asjade üle rääkida.

Hedwig. Ah mis, meil kõigil on mehed enam
ehk vähem pääs, südames või rõhus, ja
süs on inka parem selli üle rääkida, kui
mõtteid enese sees ümber kolada lasta. See
teeb meid ainult newiliseks [Mõlemad tõesta-
wad raamatud ja ajalehed üles, mis maha
on kurkunud - Hedwig hoiab ühte, Hemmi-
kulehte kõrgel ja waatab selle esimesel pool-
kel olevat pilti naerdes.]

Issand Jumal, see on ju see peiss, kelle järel
mina kui pääranne olen. Kas ta ei ole ilus
peiss?

Sizzie Kes?

Hedwig. Noh, see peiss, kes ennast ise wälja
loosib. Oh, Jumal, kui mina teda emeti wõi-
daksin.

Sizzie. Ta ei taha emeti ütelda, et teie ühe

keegi ole teie sõnnaud?

Hedwig. Ühe keegi. Meie supelusaasutuse tüdrukud, masserijad, õõrujad, uidehoi-
jad, meie kõik anname iga keppisa
hingetagast selle eest välja.

Sizzie. Ma tunnen seda noortmeest koguni
isiklikult.

Hedwig. Täiesti?

Sizzie [usaldades] Ma tean koguni mis-
pärast ta teinud seda lugu ette wõttis.

Hedwig. Mis pärast?

Sizzie. Ta oli härra Foxyle tuhat dolla-
rit wõlgu ja pidi selle eest temale ühe
põnewa loo ajalike jaoks andma.

Hedwig. Misugust põnewat lugu ei ole ma
teinud oma eluajal weel kuulnud. Meie
wäriseme kõik arewuse pärast.

Sizzie. Kuidas wõib ometi üks mees seda
teha?

Hedwig. Miks siis mitte? Mõnu arust on see
terwe lugu wäga tragi ja tore. Et oma
elu niimüsi kaalu päiale panna, selles

on ometi suurepäralist julgust tarvis. Mulle ta meeldib. Ja kui poolgi sellest tüsi on, mis temast lehes seisab. . .

Sizzie. See on kohutav, ja mina ei loe seda.

Hedwig [vaatab jälle õndsalt naeratades pilti] Seda peab lugema. Ja te nimetate seda kohutavaks, kui naisugusel poisil naeste juures õnne on? Ja seda tal on, ta jutustab seda ise. Ja kui kenasti ta seda jutustab!

Sizzie. Kus teie siis tõesti, et ta teid naeruks võtaks, kui teie teda võidate? Kas ta tõesti tahab.

Hedwig. Kas ta tahab või mitte, ta peab. Ja ta on aumees ja peab oma sõna. [Jälle naerdes] Tema kaasavara ulatab juba saja-
tuhandeteni.

Sizzie. Arvate teie, et naisugusel loesimisel ka aumusti teinetaakse?

Hedwig. Selle komiteega? Kõige peenemad New-York'i härrad laskuvad pärast karu,

et ainult sellesse komiteesse pääseda.
Sizzie. Mina ei saa aru, mis au see on
Helene. Sellest ei saa teie aru? Meie kõik
 vaatame selle arja päale ... - kui üleüldis-
 kasuliku ettevõtte päale. Kui kunagi enne
 ühe häätegev loesimine on olnud, siis on
 see seda.

Sizzie. Kind jätab see asi koguni külmaks.
Hedwig [harjutab käsi pommidega.] Kas teil ai-
 mugi on, kui suur ärevus täna linnas saab
 olema kui orahed enne nümbriga ilmu-
 vad? Aga ärge arvake, et ainult mees-
 gustel tüdrukutel loesisid on. Kõige peene-
 mad naesterahvad ostivad hullu pära
 loesisid.

Sizzie. Kõige peenemad naesterahvad?
Hedwig. Kui asi meherse peentub, siis kaavad
 kõik seisuse wahesinad.

Sizzie. Ma ei saa sugugi aru, kuidas teie temast
 nii unistate. Ta ei ole sugugi minu paleus.

Hedwig. Paleus! Nii hulga raha juures muu-
 tub arusaamine paleusot.

Sizzie. Kas te siis ühe mehega ainult üksi raha
parast ka abielusse astuksite?

Hedwig. 300 000 dollari eest lähemsin ma kaswõi
gorillale.

[Foxy tuleb sisse.]

Foxy. Tere hommikust, minu preilid!

Sizzie. Tere hommikust.

Foxy. Kas te minu toast jälle turnimise saali
teete?

Hedwig. Praegusel ajal nimetatakse turnisaali
ainult veel iluduse salongiks. Ainult turni-
mine teeb ilusaks ja heiab ilusa.

Foxy [Sizziele]. Ma olen sinu õnnetu, kui ma teid
selles teinetaamises eksitamaid olen sinu.

Hedwig. Meie ootame teie emma.

Foxy. Mamma tuleb kohe.

Hedwig. Ma usun, ma kuulen teda juba trepi
pääl tulewat.

Foxy. Ei, nii ruttu ei jookse mamma trepiast
üles. [Laex tormab päris hingetult tuppa
ja viskab ennast par. p. sohvale.]

Foxy. Tere hommikust, Laex!

Hedwig Tema ta on, tema ta on!

Jack. Ma olen surmud.

Foxy. Mis siis juhtunud on?

Jack. Ma ei ole terwel eöl silma ranni saanud.

Hirmu pärast.

Foxy. Mis see peab tähendama?

Jack [istukile tõustes] 300,000 loosi on 300,000 naist. Ja kõigil on õigus nimu peäle, olgu nad ei tea missugused.

Foxy. Aga miks pärast sa siis rohe kõige pahemat usud. Eesivõitja wõib ju kõige ilusam, kõige toredam olewus ilmas olla.

Hedwig [läheb tema poole ja puudutab teda õlast] Mul on ise kahemasa loosi

Jack [kargab sohvalt üles]. Issand Jumal!

Foxy. Argpüks.

Jack [Hedwigile] Ja see saaks teile häädmeelt tegema, kui-

Hedwig. Na, ja kuidas veel! [Peda ülevalt alla waadates] Nüüd alles õieti veel.

Foxy. Ma ei ole nelja nädala jooksul ühtegi waesterahvast tundma äppinud, kel

lel kessi ei oleks olnud.

Hedwig [Taenile magusa naeratusega] Ah, ärge waadake mulle emeti niivõisi otsa

Jack [karjudes] See on veel nagu lüü -
painsaja kaelas. Mul on tundmus, nagu
oleksin ma 300.000 naesterahwaga kih-
latud. [Waatab Hedwigile jälle otsa] Ma
palun teid, Sumala pärast, minge mu
silmist. [Wajub tuulile.]

Foxy. Me ei võinud unesgi ette ära näha,
et arv nii suurepäraliseks läheb. Sinu mõte
oli tore.

Jack. Seda ütled sa nüüd. [Kaebades] Kas
sul midagi juua on?

Foxy. Kas sa weini tahad?

Jack Ei, ei, ei. Wein äritab mind veel rohkem,
siis mäed neid naesi wiimati kaherõrdselt.
Ei, Ei. Aga kas sul mõnda walu waigistawat
rohtu ei ole, wõi mõnda unerohku, nagu hamb-
arstidel on?

Foxy. Küll ma waatan, mu peiss, mis ma
teha saan. Tule aga nüüd, meie peame

toimetusesse loovimisele. Terve imerika inestab
sini julgust ja sina seisad siin ja wärised
nagu hiirpeeg.

Jaak. Seda ei tohi sa ütelda. Tule, na näitan
sulle, kuidas ma hädas hulle silmi waatan.
Hedwig [kurwalt]. Te tahate juba ära min-
na?

Jaak [wõtab Faxeij käewarrest kinni]. Tule, tule
ruttu. [Mõlemad ära].

Pr. Peyton [tuleb siltsamal ajal teisest uksest].
Kuhu nii ruttu?

Faxeij [äraminnes]. Sõjawäljale

Pr. Peyton [sisse tules]. Kes sääl Faxeijga läks.

Hedwig. Ah, proua, ma nägin praegu
suurt keegi, küll on tal kenad wuud. Tae-
was, ole mulle ainult tänu abiks.

Pr. Peyton. Tema waesest emast on mul kahju.

Hedwig. Kahju? Ta wõib oma poja pääle
uhke olla.

Pr. Peyton. Hankkame siis tööle. Kas te arwa-
te, Hedwig, et ma juba natuke kõhnemaks
olen läinud?

Hedwig Muidugi. Kui ma teid esimest korda käsile võtsin, olivad teie näevärred nagu üles puhutud vasikaliha.

Pr. Peyton. Kas ma müüd karem välja näen?

Hedwig. Te ei ole ^{aga} praegu veel -

[Keegi koputab.]

Pr. Peyton. Waadake emeti järle, kes see on, Sizzie.

Sizzie [läheb ukse juurde, avab selle natuke ja räägib välja.] Odake silmapilk. [Pöörab ümber, pr. Peytonile.] Hamblton ütles, proua Wright olla all.

Pr. Peyton. Sa tulgu üles.

Sizzie [läbi ukse.] Proua Peyton palub proua Wrighti üles tulla? Kas ma tahan minna enmast teis se riidesse panema, proua Peyton?

Pr. Peyton. Kas siis turnimine teile mingisugust lõbu ei tee?

Hedwig Wabandage, mina pean supelus asutusesse tagasi minema. Sääb ostavad mind juba hulka naesterühvid.

Pr. Peyton Kas te siis juba kaks tundi siin olete olnud?

Hedwig. Aga muidugi! Ma masseerisin ju teid rohkem kui tund aega.

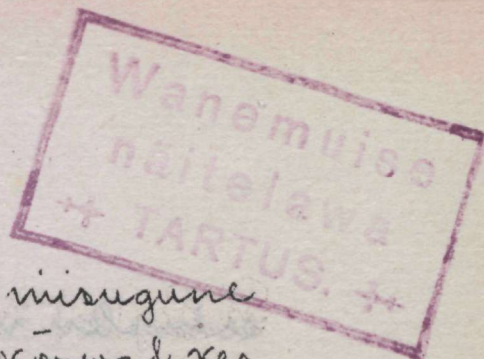
Pr. Peyton. Heia küll, minge siis. Ma ootan teid jälle homme hommiku.

Hedwig. Ma tulen tähipäält, nagu alati, s. t. muidugi mõista, kui ma suurt luusi ei väida. Kui minu loos väidab ja mina oma le mehe saan, siis ei masseri ma kedagi enam. [Sähel parem. p. ukse poole ja satub proua Wrightiga just vastamisi.] Tere hommikust, armuline proua. [Par. p. ära.]

Pr. Wright. See väeb minus ka juba oma ammu. Iga naesterahvas, kes mulle vastu juhtub, tuleb mulle nagu minu tulewane ninija ette. Ah see lugu, see lugu!

Pr. Peyton. Mina teie asemel lasaksin. Saen lihtsalt puuri pista.

Pr. Wright. Arvate, et see midagi aitaks? Kui wihane rahwahulk ühte neegrit oma wõlil niikelda tahab, siis lõhub ta

iga wangroja ära. Mis aga on niisugune
 vihane rahvahulk naestewäe kõrwal kes
 emale meest tahab saada!

Sizzie. Ümbers on ka veel uhkeid neiusid
 olemas, kellele see metsik jäändamine
 jalkus on.

Dr. Peyton. Sizzie, wõtke proua Wrighti kübar
 ja jaxi

Dr. Wright [annab need temale] See oli Hele-
 nest väga armast, et ta mind täna siia
 kutsub. Te wõite arvata, kuidas see rumal
 loosimine mind äritab ja niisuguses sei-
 succorras minu nerwid täna on Täna,
Sizzie [Sizzie ära]

Dr. Peyton. Me armastame teid kõik, armastame
 proua Wright. Aga kõige armastuse peale
 vaatamata olen ma teie peale hirmus
 kade. Kui mul ainult teie and oleks wõr-
 wälja näha. Kuidas te seda ometi teete?

Dr. Wright. Need inimesed lähewad kõige
 intemini wanaks, kes alati wananemise
 peale mõtlewad. Mina usun nimelt- ja

sedä olen ma Saekilt õppinud, et inimene kõige pääalt oma mõtetega peab nõueks jääma. See on kõige parem abinõu, veltide, koortsude ja muu sellesarnase vastu.

Pr. Peyton. Aga turnimine -

Pr. Wright. Andke oma mõtetele tublit hoogu, see on kõige parem turnimine, mis üldse olemas on.

Pr. Peyton. Aga pönni-tõstmine?

Pr. Wright. Kus ma Saekiga tülitse ja teema üle ennast vihastan, see on mulle parem turnimine kui pönni tõstmine. Ma ei tea mispärast inimesed üksteis karjavad, et vihastada ei tohi. Just vastuoksä, nature vihastamist en terwisele päris kasulik. Ja Saek muretsch ka miimase ajal õige hoolikalt sel viisil minu terwise eest. Kui teie Saek ka palju rumalusi teeb, ma olen ometi teie mõlemate waherorra üle kade

Pr. Wright. Na, na! See lossimise rumalus tükitab meie waherorda sassi ajama.

Pr. Peyton Ärge seda ütlege [naerab] ei purnudud palju, siis oleksin mina enesele ka loosi ostnud.

Pr. Wright [naerab] Saie loosi? Ei, kui ma sel-
le päale mõtlen, teie ja Jack abielupaar!
See oleks liig naljakas olnud.

Pr. Peyton Ma ei teinud seda ka mitte-teie
pärast mitte. See ei ole häa, kui minija
wanem on kui ämm.

Pr. Wright Et me just sellest pöörasest woi-
duloomisest räägime, pean ma teile midagi
wäga imelikku jutustama.

Pr. Peyton Mida siis?

Pr. Wright Se teate ometi, et ma terve hüniku
loosisid Helene minne päale olen ostnud.

Pr. Peyton Just niisama nagu Foley.

Pr. Wright Ja veel keegi ostab Helene minne
päale loosisid. Sa teate, kes see on? Jack
see.

Pr. Peyton Kas tõesti?

Pr. Wright Ja. Eila kehtaldasid ma tema
kappi ja leidsin tema taskurätikute

seast hulga loosisid Kõik Helene nime
peäle.

Pr Peyton. Kõik Helene nime peäle?

Pr Wright. Nüüd tean ma ka mispärast
waene poiss terve ää üleval istub, must
kohwi laua peäl ja jalad külma wee
sees.

Pr Peyton. Mispärast ta nad külma wee
sees hoiab?

Pr Wright. Et mitte magama minna. Ta
kirjutab artikli artikli peäle, et raha tee-
nida. Ta kõige oma raha eest estab ta
Helene nime peäle loosisid. Meie arva-
mine oli õige. Ta armastab Helenet.

Pr Peyton. Kui Helene teaks, et teie ja Peury
ja Saek tema nime peäle loosisid estab-
te, oleks ta väga pahane. Ei saa enesele
sugugi ette kirjutada, kui pahane ta oleks
Helene [walgast] Fädi Fanny, kas sa üleval
oled?

Pr Wright. Kas Helene loosimise pärast
äritatud on?

Pr. Peyton. Ei, ta ei räägi ialgi sellest tervest asjast ühte sõna.

Helene [tuleb par poolt.] See hommikust, tädi Fanny [Suudleb pr. Peytoni, siis paneb ta oma käevarrad pr. W. ümber.] See on tere poolt väga lahke, et te täna meile tulite.

Pr. Wright. Ah, ma olen nii äritatud, ma ei oleks rahulikult keegi jääda väinud. Jaex ei saanud tervel ööl magada.

Helene. See ei imesta mind sugugi. Ta on muudugi väga uudishimuline, tulevast proua Jaexi tundma saada. [Säheb akna juurde.]

Pr. Wright. Jaex ei oleks ialgi raha pärast naast võtnud ja nüüd ei saa ma enesele sugugi ette kujutada, millega see asi lõpeb.

Helene. Mina saan seda enesele väga hästi ette kujutada. Suure, kuulmata skandaliiga.

Pr. Wright. Kuudas nii?

Helene. Kas Teil häbi ei oleks, niisugust luuri osta? Ma mõtlen muudugi kui te just mitte Jaexi ema ei oleks. Kasvatage nüüd ema

haawatut häbitundmust 300 000. taga, siis saate umbes selle tundmuse, mis mul täna Amerika pärast on. Seve ilm saab Amerika naesterahwaste üle naerma.

Pr. Wright [ägedalt.] Aga Laekil ei olnud ju aiarangi, et nad nii suurel määral sisse kukuvad.

Helene [põlastusega] Nüüd ütlesite õige sõna. Mina ainult pealt ei wõi niisugust inetut mängu sallida.

Pr. Wright. Te teete Laekile ülevõlut. Ta on selle terve aja äkki teinud, nagu ta käib teeb. Et oma wõlga Foxeyle ära makssta. Kui asi siis juba weeremas oli, ei saanud ta enast enam päästa. Üleüldse on Foxey niisama palju süüdi kui Laek.

Helene. Te näikse arwawat, et ma kedagi süüdistada tahan. Ma ei mõtlegi selle peäle. Seda vähem, et see terve asi minusse sugugi ei puutu. Härrad Foxey ja Laek on selle peäle uhked, et nad terve New-Yorki pää peäle on seadinud, et lehte nüüd mää-

ratud arwul tükitarre, ma jätan härradele
nende uhkuse oma mõtte pärast.

Pr. Wright [ägedusega] O palun, see oli minu-
üksi Saeki mõte. Saek mõtles käis pä-
ris üksi wälja.

Helene [naerab.] Ma saan ka sellest aru, et
teie kui ema uhke olite oma algupära-
lise poja üle. [Säheb tema juurde.]

Pr. Wright. Seda peate, ameti järele andma,
algupäraneni oli see mõte. Seda ei ole veel
kellegile mõttesse tulnud.

Helene [naerdes.] Sunalale tänu.

Foxey [walgast.] Tule aga sisse.

Saek [keda Foxey sisse tõmbab.] Aga ma ei wõi
ameti selles seisukorras sisse tulla.

Pr. Wright. Mu laps, kuidas sa wäljast näed!

Saek [katsirebitud meiega.] See on veel ime,
et me veel eluga pääsesime.

Pr. Peyton. Mis siis juhtunud on, Foxey?

Saek. Kind oleks peaaegu tükkideks ristud
Seda te näete ameti isegi?

Pr. Wright. Mis siis juhtunud on?

Jaak. Naesed, naered, naesed!

Kõik. Naesed?

Jaak. Sadanded, tuhanded, kümned tuhanded, miljonid. Ja kõik neitsid! Karvad tõusewad mul piusti.

Kõik. Miljonid?

Foxy. Kulits kenturi ces on inimestest must. - Naesterahwad seisawad pööripää küljes ja ostawad lossimist. Kuni meie sinna jõudsime, tunti Jaak ära ja keegi kirjus: „Säält tuleb pööripääit.“ Siis tormasivad nad meie poole.

Dr. Wright. Jaak!

Jaak [tõuse üles] Ära mulle ainult mitte õrnemast sest räägi. Kes seda ütleb, sel ei ole aimu, kuidas misugune massaw, laenetau, kirjut, määratseu naestewägi wälja näeb. Ja igäiks tahtis minust tüki-kest saada. Muidugi mälestus eks. Nad rebisivad mul nõõbid kuue cest ära, nad pitsid käed minu taskutesse ja wõtsivad kõik ära, mis mul kaasasli:

tikud, ninarätiku, majawõtme, hambaorgi, habemepeurati, kõik, kõik. Üks suur walge juurtega oli kogum nii habemata, et käärid wõttis ja mul tuti juurteid ära lõikas.

Dr Wright. Kuudas sa nende kääret siis ära pääsesid?

Foxey. Keegi hüüdis: 'Hummer!' Weit en tõn-matud! 'Sis tornasiwad kõik maja posse.

Üks woorimees seitis parajasti meeda, ma lükkasin Jaeki pääle -

Jaek [enese pääle näidates] 'Sa siin on mis must üle jäi.

Dr Peyton O, te waenekene!

Jaek. Ma wõin rõõmus olla, et eluga pääsesin.

Dr Wright. Pääsisi en, et sulle müüd uusi nõõpisid ette ümmelda. Ma waatan järele, kas preili Robertsil paar nõõpi en.

Dr Peyton. Mis pärast need naesed teie nõõpisid omale tahtsiwad.

Jaek. Sellepärast, et mina kanglane olen.

Helene. Need en needsamad naesterahwad,

kes hukkamõistetud kurjate gjatle lillesid
saadavad.

Jaek. Te olete väga kare.

Foley. Ma pean kontorisse tagasi minema.

Jaek, jää sina sinu wargule. Ma tulen
kohe jälle tagasi, nii pea kui ma teatust
olen saanud, see tähendab, nii pea kui
kõrsimine mööda on. Elage hästi. [Jaekile]
Pää püsti, ka see tund lähel mööda. [Ära]

Dr. Peyton. Kas te minuga alla tahate tulla,
armas preua Wright? Ma pean teisse
rüüdesse panema. Ma saadan Sizzie
nööpidega ülesse. Ma olen tõesti väga
äritatud. Ma olen nii palju naernud—
ja midagi ei tee nii kortsusid näo pääle
kui naermine. [Sähel par poolle.]

Jaek. Mina juba naermisest kortsusid ei
saa.

Dr. Wright [wõtab tema kübara.] See näeb ju
hale wälja.

Jaek. Ela hästi, mu ainsam. Aga memm
ma olen sinu wäljanägemisega riisama

wähe rahul kui sina minu kübara wälja-
nägemisega.

Pr. Wright. Sa lubad ometi weel, et ma sinu
saatusest esa wotan.

Jaek. Minu saatusest? Mennu, ära tarwita
nisuguseid traagilisi sõnu ja mine nüüd.
Mine! Ma eitaha näha kui sa kurja nä-
gu tee d. [Sükkab teda wälja. Jaek ja Helene
jäawad üksi näitelawale.]

Jaek [ümisedes.] Üks kuningatütar ja
kuningapöeg. [Mängib turnwiis tadelega.]

Peab õppima kõige pääle ilmas kui
jandi pääle waatama. Kas teie ka ei
arwa?

Helene [kortutab ajalehe ägedalt kokku.]

Jaek [palliga mängides.] Teil ei ole tar-
wis wastata kui teie eitaha.

Helene. Sa teil ei ole tarwis mulle waikimi-
seks luba anda. Ma wotan, kui mul hi-
mu on, ja ma waikin kui mul hiimu
on.

Jaek. Luba mõnda aega olete te wäga lahku-

seta ja wali minu wastu. Ja me mõistsi-
me üksteist oma tutvuse algusel emeti
nii toredasti ja saime hästi läbi.

Helene. Just niikaua, kuni ma teada sain,
et teie selle kõnnuleesimise kangelane
olite.

Jaak. Ma ei ole mitte selle kangelane, ma
olen selle ohwer. Asjaolude ohwer.

Helene. So, kas teil veel meeles on, kuidas te
minuga kord abielusse astumise üle rää-
kisite?

Jaak. Muidugi. See on minu harilik jutu-
aine naesterahwastega.

Helene. Pe ütlesite seekord, et te rikas t
tühjuse oma leialgi naeseks ei wõta,
kui te teda ka ei tea kuidas armastak-
site.

Jaak. Oigus, seda ei teeks ma ka ialgi.

Helene. Ja miks te nüüd teete? Mis see
terwe loosimine siis muud on kui rikka
naese otsimine.

Jaak. Aga see ei ole ju emeti sugugi tema

raha, see on ju minu raha.

Helene. See ei muuda asja.

Jaak. No lubage! See on ometi minu higi ja waewaga teenitud xepik, mis ma ema taewast määratud tulewasele kaasa wiin.

Helene [pahaselt]. Teil on siis tõesti nõuu teda naaseks wõtta?

Jaak. Keda?

Helene. Seda tüdrukut.

Jaak. Missugust tüdrukut?

Helene. Noh, Coositoimbajat.

Jaak [haawatult]. Kaste sellega ehk üteldakse tahate, et tal põhjust ei ole ennast õnnelikuks pidada?

Helene. Pill on tõe poolest rohkesti üle kullatud.

Jaak. Ega ma kõhurohi ei ole, et mind pillides sisse wõetakse.

Helene [häameel, et ta teda wihastab]. Ma ei tahtnud Teid haawata.

Jaak [wihaselt]. Ma ei ole sugugi haawatud.

Ärge enesile sugugi ette kujutage, et ma

vihaстан. Ma tunnistan ka rohe üles, et mul põnnugi häbi ei ole. Ma olen täiesti enesega rahul.

Helene. Kuid te enesega rahul olete - mul ei ole midagi selle vastu.

Jaak. Ma ei ole aga enesega rahul. Põnnel luuajal ei ole mul kunagi nii halba tunde- must elund.

Helene. 300 000 dollari päale vaatamata, mis teie omaks saavad? Ma mõtlesin, et raha teie elus tähtsat osa mängib.

Jaak. See ei ole kunagi teadnud ja kunagi aimanud mis see tähendab, raha tahta. Ja kuidas see inimest elustab, kui tal mõte on, mis talle tõesti raha saab. Minu terve elu -

Helene. Jätke. Mul on juba lõiku teid tunda. Ma lugesin teie eluloo kirjeldusi Hommi- kulehest.

Jaak [lähub tema poole.] Te lugesite neid? See oli teist aga kena. Ma ei oleks usku- nud, et teil minu jaoks nii palju huvi on

Alexs.

Helene Seda ei ole mul ka sugugi. Aga ma loen kaunis häameelega romansid, kui nad liuleliselt wälja mõeldud on.

Jack Romansid? Se usute siis. [Helene nikutab.] Aga seda te ütlete ju ainult, et mind oma halwa tuju tules küpsutada. Palun jatkake aga. Küpsutage mind aga edasi. Kunni ma priimiks ja krobedaks lähen. Ühte tahan ma teile ometi veel ütelda, enne kui mul ora otsas wiimne tassuke wälja läheb. Ma ei olex seda terwet asja ial ette wõtnud, kui ma teid enne Alexsin tundnud.

Helene Ma ei saa aru, missugusesse ühendusesse teie mind oma mõttega panete ja kuidas mina --

Dr. Wright [tuleb par. poolt.] Wiimaks ometi leidsin ma niiti ja näela. [Waatab mäle-
müle otsa.] Kas Sizzie nõepidega veel sin ei ole olnud?

Mõlemad Ei.

Dr. Wright. Ma tean siis ise nõobid
Helene [lähub temale järele.] Ah, ei, lubage
 Amina lähem, proua Wright.

Dr. Wright. Aga ma lähem häameelega -
Helene Sasse aga. Ma tahtsin niikui -
 nii praegu alla minna. [Sähub ära.]

Dr. Wright. So??

Jack. So!

Dr. Wright. Mis parast sa ei ütle mitte, mis
 sa praegu mõtlesid?

Jack. Mis ma siis mõtlesin?

Dr. Wright. Et su ema seerkord mitte õigel ajal
 ei tulnud.

Jack. Ma ei mõtelnud sugugi sinu peale.

Dr. Wright. Mis siis sinuga on?

Jack. Ah memmu! Ma olen teinud silmis
 viletsam kui rotipoeg.

Dr. Wright. Aga sinu ema teab, et sa tubli
 pois oled.

Jack. Ah, memmu, sa ei saa minust aru.

Dr. Wright. Väitab teesti nii olevat. Sest saa-
 dik kui sa armastama oled hakanud,

poiss, ei ole sa minu wastu enam endine.

Jaak. Aga, emal!

Pr. Wright Ma tahan sind ennelinek naha.
Ma tahan, ma tahan. Aga ma ei taha
mitte kui wõõras kõrwal seista.

Jaak. Wõõras? Aga, memmu, sa oled smeti
minu ainukene, mu kõige parem sõber.

Ma ei ole sind kunagi nii näinud. Oota
natuke. [Wõtab tema taskurätiku.] Siin on
sinu taskurätt, et sa rahuliselt nutta wõid.

[Pandimaja tähed kukkuwad taskurätiku
seest välja.] Mis see siis on? Pandimaja tähed,
memmu? Broshe, paar granat kõrwarõngaid,
kuld kett, käewõru -

Pr. Wright [katsub tema käest tähtsüd ära
wõtta.] Jaak, lase olla.

Jaak. Kuld sõnnkübar -

Pr. Wright Ma ei sallinud neid wana asju
kunagi.

Jaak. Kõik sinu wäärtasjad. Kõik sinu
armsad wäikesed asjakesed mustas
pandimajas.

Pr. Wright. O, see ei olnud sugugi lihtne pandi-
maja ja ta ei olnud sugugi must.

Jack. Aga need on ju pandimaja tähed.

Pr. Wright. See oli väga ilus, kena pandima-
janene. Ja mees saal oli väga lahke.

Asi oli koguni lihtne. Ma ei oleks valgi usku-
nud, et panti wimist inimesele nii ker-
gers wõib teha. See oli peaaegu lõbuas.

Jack. Mis pärast ei ütelnud sa mulle,
et sul raha tarwis on?

Pr. Wright. Mul ei olnud sugugi raha tarwis.

Jack. So. Mis pärast sa siis need asjad
panti pandid?

Pr. Wright. Ma ei tahaks seda sulle parem
ütelda, mu poeg.

Jack. Mõmm, ma pean seda teadma,
ma pean seda teadma.

Pr. Wright. Naesterahwal on ometi ka oma
saladused.

Jack. Naesterahwal ja, emal aga mitte.
Oma poja ees mitte. Sa ütled mulle etse-
kohe, mille jaoks sa seda raha tarwita-

sid, wõi ma lasen sind emasametist lahti

Pr. Wright [waheaja järel.] Ma otsin loosisid

Jack. Sina! Soosisid? Minu loosisid? Kas sa hulluks oled läinud, memmu? Mis sa minuga päale tahad hakata, kui sa mind waidad?

Pr. Wright. Need loosisid ei ole minu jaoks. Ma otsin nad Helene nime päale.

Jack [raehustab teda.] Sa mina arwasin, et sa Helene päale armukade oled.

Pr. Wright. Kui see sinu enn on -

Jack. Sa oled tõesti häa poiss, memmu.

Ma ei tahaks naist wõtta, kui ma mõtlesin, et ta meie wahile wõiks astuda.

Helene [walgast.] Päastesalk tuleb näepid...

Jack. Pää puusti, memmu. Kes teab kuidas kõik lähed. Niisugustel juhtumistel peab nature imede sisse uskuma, muidu ei saa läbi. [Pr. Wright lähed pah. poole

ja pühib silmi. Helene tuleb par. p. tema järel Sizzie]

Helene. Ma olen otsusele jõudnud harukord-

selts kewa olla ja teile nõõbid ette imn. ol-
da.

Jack. Sa selle raske operatsiooni juures peab
tõil küll preili Sizzie abiks olema. Kas te
mind ka kloroformeerite?

Sizzie. Proua Peyton saadab mind teie järele,
proua Wright. Sa tahab häämeelega teiega
rääkida.

Jack. Misparast te nii walge ja kurb näast
olete, preili Sizzie?

Sizzie. Punkseseadja on all ja ta tõi não wal-
gekste gemise mäãret kaasa ja seda katsub
nüüd proua Peyton minu kallal.

Jack. See on aga tõesti kaunis paha. Kas teate,
preili Sizzie, mina teie asemel otsisin
teise koha.

Sizzie. Seda tahan ma juba ammugi. Aga
alati ei saa seda mis sa tahad.

Jack. Noh, te näete aga just nii wälja, et te
teatawal korral wãga ette wõtlik wãiksite
olla.

Sizzie. Oja, teatawal korral.

Pr. Wright [pilguga Helene ja Jacki pääle.]

Fulge, Sizzie, ärme proua Peytoni nii kaua
oodata lasteme.

Jack Ja ära sina omale mõttesse wõta,
mehin, seda näsnaäret tarvitada.

Sa pead juba niusugusens jääma, nagu
sa oled.

Pr. Wright Me oleme mõlemad selle näoga
juba niwäga harjunud, eks ole, mu paiss?

Fulge, Sizzie. [Mõlem. par. p. ära.]

Jack Ma ei tea, kui ma Sizziet näen tuleb mul
kanaanahk ihu pääle. Sa väib siin ümber,
nagu oma enese wanaema wainu.

Helene Andke mulle oma kuub.

Jack Ma istun teie kõrwal, kui te lubate.
Siin on liiga külm, et kuube seljast maha
wõtta wõiks.

Helene Wõtke kuub seljast ära.

Jack Ei, ma olen liiga arm rohu wastu.

Helene Ärge tehke rumalusi. Siin majas
on ikka liiga soe.

Jack Ma kahatsen, et ma teiega selle toa

temperatura pärast ühes arvamus ei
saa olla. Mu ninasts on jäe külm ja
käed on päris kanged.

Helene. Jaek, ärge rumalust rääkige.

[Otsib kaasa toodud kastikesest nõõpisiid.]

Nad on hallid, eks ole?

Jaek. Ei, taewa karwa sinised.

Helene. Mis see peab tähendama? Täewa-
karwasinised nõõbid?

Jaek. Ah, ma arvasin, te mõtlete oma
silmi.

Helene. Ma ütlesin teile juba kord, teie ei
pea rumalusi rääkima.

Jaek. Siis on mul ükskõik, mis enused
nõõbid te võtate. Wõtke roosad, kui tahate

[Wahkealg. Saulab.] Üks kuningatütar ja
kuningapeeg-

Helene. Kas te ei saa wait olla?

Jaek. Kas te laulmist ei armasta?

Helene. Kas te seda laulmises ei nimetate?

Jaek. Kui te soovite, siis wain ma seda ka
waarumises ei nimetada. See on ainult arg

katse oma tundmustele rinnus ruumi anda.

Helene. Süs mingi wälja ja wõtke west seljast ära.

Jaak. Helene, ärge olge kare. Te saate minust wäga hästi aru.

Helene. Teie usute liig kindlalt minu huwi sisse teie tundmuste wastu. Aga minu arust on see otse pumpüsti totuus ja halpus.

Jaak. Mis on teie arust halpus?

Helene. Et need hulluks läinud naased teie kuu nööbid eest ära on rikkunud.

Jaak. Ah jätkke ometi see rumal lugu.

Helene. Ma arwan, et te ühe kõnede ringreisi läbi Amerika teete, kui kõik mööda on.

Jaak. See möte ei ole sugugi halb. Aga ma tahan minestele ainult sellest jutustada, mis mu südant täidab. On ju armastuse laulusid olemas, armastuse kirjased, miks ei peaks ka armastuse kõnesid olema?

Hedwig. Kui te ennast nii agedalt liigutate, ei saa ma õnnelda.

Jaak. Ma ocsin kuiaternapest. [Tema vägu puutub tema juurtesse, Helene tõmbab ennast tagasi.]

Helene. Te peate smeti kuu seljast ära võtma. Niivisi ei saa mitte.

Jaak. Ma leiari, et te minu vastu olete.

Helene. Palun, võtke kohe kuu seljast ära.

Jaak. Teie ei salli siis seda kui ma siige naturkeneigi õnnelik olen?

Helene. Hää küll, siis minge ilma nõõpideta.

Jaak. Ma tahaksin ainult teada saada, mis pärast te minu vastu kare olete, kas põhjusmõtte pärast, tujivõei sellepärast, et te mind ei salli.

Helene. Vanad naased on nudishimulised!

[Sel silmapilgul, kui Jaak oma kuu, mis ta seljast võtnud, Helenele ulatab, kuuwad tassust loosid välja. Helene tahab neid üles tõsta.]

Jaak. Ah, kaske olla, ärge nähke waewa.

Helene. Mis paberid need siis on? Võidubasi piletid? [Naerab.] Kas te ise ka loosisid

estate? [Waatab loosisid.] Preili Helene Heyer-
preili Helene Heyer - preili Helene Heyer.
Jack [wäga pahaselt] Ma ütlesin teile ometi-
ärge waewake ennast.

Helene. Preili Helene Heyer - Aga, Jack
Wright, nad on ju kõik minu nimel?

Jack. Seda ei saa salata.

Helene. Seda julgesite teie teha! [Flakas
wahaselt loosisid katki rebimata.]

Jack. Mitte, mitte. Te rebite kõik minu tu-
lewiku lootused katki.

Helene. Kas teil nüüd taju on naljahetimi-
sens?

Jack. Ma olexsin küll teadma pidanud
et see naesterahwas, kelle nimi nende loo-
side pääl seisab, mind ialgi ei wõta, ka
siis kui mõnel nende hulgast õnn esaks
oleks saanud, et teda olexs tõmmatud.

Helene. Kuidas julgesite teie seda üks silma-
pilngi uskuda?

Jack. Ma ei uskunud seda ju õieti ka mitte.

Helene. Teie uskusite seda, muidu ei olexs.

te neid etnuid. Te seate mind nende nõel-
kangelastega ühe astme peäle.

Jaak. Aga, Helene!

Helene. Ärge väkige minuga ja ma pa-
lun, minge ära. Ma väiksin muidu midagi
ütelda, mille üle meil mõlemil pärast kahju
oleks.

Jaak. Sellest päevast peäle, kui ma selle
pagana loo sisse sattusin, ei ole mul õnne
olnud. Ja ma tahaksin ometi nii hää-
meelega teada, nii hirmus häämeelega -
[Wäljast on ikka ligemale tulewat ja suure-
maks minewat naesterahvaste häälte
kisa kuulda.]

Helene, mis see on? [Sahab akna juurde
minna.]

Jaak. Jumala pärast. Ärge minge! Ma
olen seda kisa juba kord kuulnud. [Hla-
milton ilmub väga äritatult pahem. p. uksel]
Hamilton, Harva Wright, nad tulevad väin-
teie juurde.

Pr. Wright [parem. p.] Jaak, Jaak, need naeste -

rahvad on kontori juurest sulle järele tulnud
Helene. Häbematus!

Hamilton. Nad rõhustavad unsekella kui hul-
lud.

Jack. Süksaie klaver unse ette, et nad sinne
ei pääse. Ma katsun läbi kerstiva katusela
põgeneda.

Pr. Peyton [pah. p hingetult.] Ah, need trepid.
Hamilton, minge alla ja ütlege, et ma kelle-
gi jaoks kodus ei ole.

Jack. Arge kartke ilmaaegu. Need naeste-
rahvad otsivad mind.

Pr. Peyton. Ma olen sin küll parem soovitud,
et te koju olete jäänud, kui te siin nii
suguseks mõlluks põhjust annate.

Jack. Ma lähen keldrisse.

Sizzie [tuleb pah. poolt.]

Pr. Wright. Sizzie, mis nad teevad?

Sizzie. Nad võtsivad meie unse eest jala-
matid, rebisivad selle tükkideks ja jagasi-
wad enese keskel ära.

Jack. Ka jalamatist võib valesti aru saada,

sest selle pääl seisis suurte tähtedega, Pere tulemast."

Foley [tuleb pahem. p.]

Kõik. Foley!

Foley. Mul on luud/kõndid puru. Ma kargasin üle ääri ja ronisin tulekahju redelit mööda üles. Ma kuulsin kuidas nende juht hüüdis: „Me peame ta kätte saama, me peame ta elavalt kätte saama.“

Laek. Ah mis, ma waatan eige järele.

[Sähub akna juurde.]

Pr. Wright. Lumala pärast, ära mine akna juurde. Nad teevad sulle midagi.

Laek. Just vasturõksa, nad armastavad ju kõik mind. [Ta avab akna, naerterahvaste kisa on kuulda.] Kas kuullete? See on armastuse õhkamine.

Pr. Peyton. Lumala pärast, mis me tegema peame? Ja mis inimesed meist mõtlewad?

Foley. Nad nägivad sind ära, nad nägivad sind ära. [Laek seisab akna juur-

res ja kumardab. Kisa tõuseb väljas rohe suu-
reks.]

Jack. Oh Jumal, ma näen seda kääridega
naesterahvast, nende juhatajat, kes mind ela-
walt saada tahab.

Hääled väljast Rääkige, rääkige!

Foxy. Jack, nad tahavad, et sa nendele kõne
pead.

Pr. Peyton. Kutsuge emeti politsei. [Uhe katki-
mine ja annaklaasi kõhisemist on kuulda]

Pr. Wright. Üks aken on juba katki.

Jack. Nad peavad praegu nõuu, kas mitte
maja pääle torni joosta.

Foxy [läheb ruttu kindlalt telefoni juurde
ja raagib sisse.] Palun, politseijaam.

Pr. Wright. Jack, sa pead nendega rääkima.

Jack. Kas ma nendele parem käemusi-
sid ei viska?

Foxy [telefoni juures.] Streik? See ei ole küll
pärus kohane ütetus. Just vasturaksa, ni-
melt nõnda ütelda, natuke äge naisõiguste
seletus. Saatke igatahes hinnawabitsid -

iseenesestgi meie taratsa.

Jaak [seisab akna juures, kumardab ja teeb kämmussid.]

Hele naesterahva hääl [hüüab] Sääb ta on [Peised kordavad seda hüüt. Selle wähele on karjumist kuulda: „rääkige, rääkige!”]

Pr. Wright. Kas sa siis midagi rääkida ei saa? Wõib olla, et see neid rahustab.

Jaak [läheb akna juurde. Pöörab ümber.] Uued hüüded. Rääkige, rääkige!

Jaak. Kui ma seda nägude merd näen — Helene, See on hirmus.

Jaak. Ja, aga te peate järele andma, selles kisas minu järele on suurust.

[Müra lähleb suuremaks. Jaak astub akna lauale.] Minu daamed, minu daamed! Minu auustatud daamed! Ma olen liigutatud, et te naisuguse waimustusega mind järelneuate

Hüüded [wäljas] Brawo!

Jaak. Mul ei ole võimalik iga üksiku tundmuse Peie seast jagada, see kõik

üle minu jõuu - üle üksiku inimese jõuu.
Ma näen tuhandeid kasa ja mul on
neid ainult kaks. Schiller ütles:

„Siia miljonid mu kaisu

„Saa su muu terve ihu“

Aga seda luletaja ütelist teoks teha ei saa
ta ma kahjaks mitte, minu suu ei ulata.

Aga ma tean, mis ma oma isamaale võl-
nen.

Hüüded. Bravo, bravo!

Jaak. Ma usun naese õiguse risti mehe päale.
Ma soovin südamest, et teie kõik oma õiguse
kätte saaks, kõik, kõik!

Hulk. Hurra, hurra!

Jaak. Aga minu daamed, minu kallid
armsad daamed, ärge ühte unustage.
Teid naesterahvaid on saäl all tuhandeid
ja mina olen ainult üks mees. [Telefon
liseb]

Foxy. See saab politsei olema. [Ruttas telefoni
juurde]. Politsei ei taha wist tulla, sest et
ta naesi kardab. [Wõtab kuulde torni] Ei re.

on Maquire. Pane ometi axen kinni, ma ei kuule midagi.

Pr. Wright [paneb akna kinni.]

Foxy. Kas loosimine mööda on? Ja? Ja, ma kuulen. Missugune number wõitis siis?
12432

Jack [teeb akna lahti ja räägib wälja] Minu daamed, waadake palun oma loosid järel. Mina olen number 12432 päralt. [Paneb akna kinni ja tuleb ruttu ette.]

Pr. Peyton [raigist taskutes loosisid wälja wõttes.]
Minul seda ei ole.

Foxy [uisama.] Minul ka mitte.

Pr. Wright [uisama.] Minul ka mitte. [Sangeb toolile.] Mis minust nüüd saab?

Helene. Selle pääle olen ma teerti uudishimuline.

Sizzie 12432? See loos on minul, Ja on minu oma.

Kein, Sizzie!

[Ecorie langeb]

Kolmas vastus.

(Wäärastetuba proua Peytoni majas. Siggie
istub parem. pool. Fodey pistab pää unse wahelt
sisse, näeb Siggiet ja kaob jälle. Sõidutooli unse
kiskul lahelt lahti, pr. Peyton tuleb välja ja
tahab jälle ära minna.)

Siggie. Tulge ometi sisse, proua Peyton.

Pr. Peyton. Ah - ma tahtsin ainult -

Siggie. Istuge ometi. Kas te ei tahaks tass theed
 juua? Ma tahaksin hääneleega oma tule-
 wikuplaanide üle teiega rääkida.

Pr. Peyton. Üleilsest päale, loosimisest saadis,
 ei tee te ju mund kui tulewikuplaanisid

Siggie. Ma olen teile täiesti täielik selle lahuse
 eest, milliga te mind niikaua oma juures külas
 lubate olla, kui ma oma enese kodu korda
 saan seada.

Pr. Peyton. Ma kuulge, armas Siggie -

Siggie. Minu teine nimi on Hortense.

Pr. Peyton. Hortense?

Sizzie. Nüüdsest ajast pääle palun mind ainmet Kortense Roberts'ins nimetada.

Pr. Peyton. Sootus nii palju raha saada on teid küll vähe pääst pöüntanud? Kuidugi ütlete te ennast temast kahti. - Ma mõtlen mehest, kes selle rahaga koos on. Pool, s. t. 150 000 dollarit on ka päris kena. Mis teie mehega tahate pääle hakata?

Sizzie. Kaske see minu mure olla. See oli juha armust ajast minu kindel arvamine, et tulise loomuga naesterahvas ilma armastuseta elada ei saa.

Pr. Peyton. Sizzie!

Foxy (tuleb sisse). Tere hommikust, ema! Tere hommikust, Sizzie! Kuidas õnnelapse näsi käib?

Sizzie. Ma sõin praegu suurepäraliselt einet, ja ma pean teile ütleva, et mul mu kervel elu ajal veel nii häa olla ei ole olnud kui praegu.

Foxy. Asi peab täna selgeks saama. Teie tunnete ju tingimisi. Mõlemad pooled peavad kolme päeva jooksul otsusele jõudma, kas nad abielusse astuvad, või raha ära jastavad.

Siggie. Väit alla, ei ole see minu poolt niisilic -
aga jastamise mõtet ei ole mul ülevõlde veel
olend. Ma ei mõtlegi ennast oma mehest lahmi-
tada, enne veel kui ma temaga abielusse olen
astunud.

Fodey. O!

Siggie. Kas teil ei oleks nii lahke ja rõõmikas
Hamiltoni.

Fodey. Kuidas.

Siggie. Ah palun!

Fodey. Aga häärnellega! (Rõõmikas.) Kas teil veel
mõnda soovi on?

Siggie. Ei, tänan!

Pr. Peyton. Kas see tõesti meie Siggie on?

Fodey. Ei, see on majesteet Kina keisrinna.

Pr. Peyton. Mis te Hamiltoneist tahate?

Siggie. Ma tahaksin, et ta minu kirjad ülesse
viiks.

Fodey. Kuidas mind? -

Pr. Peyton. Fodey?

Siggie. Teil vete väga lahke.

Fodey. Teil on suur kirjavahetus.

Siggie. (kirjakuuniku pääle näidotes.) Enam jagu kirjju sisaldavad armuavaldusi.

Pr. Peyton. Ah, ja teie mõtlete veel järele? Teie kahtlete ja kaalute? Seda teete te minu arust väga targasti.

Foxy. Siis saaks ju Jack lahti.

Pr. Peyton. Ah Jumal, kui teie mõne manapõlse meesterahva leiaksite, mõne armsa, häa, wana haiglase mehe.

Siggie. Haiglase mehe?

Pr. Peyton. Kuidagi, kuda te ravitseda mõisate.

Foxy. Meesterahva hella nätega, mis pehmust ja heledust enese ümber laiasti lastavad.

Pr. Peyton. Ja kes teid iga päew teie armastuse eest ünnistaks.

Siggie. Teie ei tunne mind üieti. See oleks härra Jacki haavamine, kui ma teisi kusi nisi ütleilakse veel tähele panessin. Ma loen mõisaimult sellepärast läbi, et oma mälestuste jaoks materjali kirjata.

Pr. Peyton. Teie mälestuste jaoks?

Siggie. Ku ja, minu eluloo jaoks. Hommikuleht

tahan seda tingimata saada. Ja arvas, et see praegu kerkib Amerikast kinnitab.

Foxy. Kui Maquire kussgil mõnda kõnni nussutab, siis ei ole tal midagi püha, isegi ihe neitsi elu mitte.

Siggie. Ma hakan sinu ka juha kirjutama. Minu mälestuste päälkiri saab olema:

Orjuse päevadest.

Pr. Peyton. Kas see minu kohta teataval moodsul haavav ei ole?

Siggie. O, sügugi mitte. Mul on nüüd teist kõige suurema lahkusega näakida.

Pr. Peyton. Ma tänan teid.

Siggie. Mulle on ka ettepanek tehtud varietesse minna. Aga ma usun, et teatriõhus mulle mitte meeldima ei saa.

Foxy. Varietee eest pean ma teid loivatama. See on taivas paraku, sinult kinnituse kuht. Ja publikumi nõudmised desolletee kohta lähuvad järgest suuremaks.

Siggie. See on ka minu arvamine. Ja mina ei oska häbenatusest kasu saada.

Hamilton (tulib sisse.)

Foxy. Hamilton! Preili Elisabeth Hortense Roberts soovib, et te tema kirjad ülesse viite (Ham. ära.)

Sizzie (ülestuustes). Palun minn shall, härra Godwell.

Foxy. Ah, vahandage! (Wõtab shalli kuulikeenilt ja paneb kemale ümber.)

Sizzie. Tänan! (Sätub parem. p. ära.)

Foxy. Kuninglik pääloest jolatalani.

Pr. Peyton. Kui ma mõtlen, et ta puhtast enese-annastusest kahe inimese õnne ära purustab Maene Jack ja waene Keline! Aga ma ei tohi ennast äritada. Kaks päeva ei ole mul enam näomassaget olnud ja kui ma ennast pääle selle veel äritan, siis näen ma kole wälja.

Foxy. Mõte, ema, kui ma misüguni peiss oleksin, nagu Jack, kas sa võiksid minn wastu nii seltsimehelik olla nagu proua Wright tema wastu?

Pr. Peyton. Ma olen ka juba selle pääle mõtelnud sestsaadik kui ma proua Wright tunnen. Kui ma ainult nii naer ei oleks.

Foxey. Ah, ema, kui sa teaksid, kui ilus maanarimine alla võib, niisugune armas, tase maanarimine. Kõik, mis kõva oli, kaub, inimene läheb pehmemaks.

Pr. Peyton. Pehmemaks?

Foxey. Sina aga segad ainult oma elujõu eest ära. Selle asemel, et nõnda tase edeneda, tahad sina ihe raha pääl tantsida ja turnida.

Aga ma usun, sina ei ole kind juba luu-marreres loodud, sind on loodud armaks ja imarjuseks teinud.

Pr. Peyton. Sa teed mulle illeskust, Foxey. Ma ei ole sugugi nii edes, nagu sa arvad. Näituseks minu juuks. Enamjagu naisterah-waid wärwivad neid tänapäew. - Seda ei ole mina ialgi teinud!

Foxey. Ah, mine ikka, ema! Sinu juuks muutub ju iga nelja nädala järelle wärwi.

P. Peyton. Ei, ütlen ma sulle, ma ei ole oma enese juust kunagi wärwinud.

Foxey. Aga ma näen uneti, mis ma näen.

Pr. Peyton. Ei, sa näed ainult transformatsiooni.

Foxey. Ainult mida?

Pr. Peyton. Ainult transformatsiooni! See pandakse pääle. - Kas sa siis arm ei saa?

Foxey. Ei!

Pr. Peyton. Muidugi ei ole see mitte parus!

Foxey. O!

P. Peyton. Ma ei paneks misgi hinna sest parusat päha. Aga transformatsioon on koguni teine asi.

Foxey. Jumala õnn, et tal naisuguse nimi, muidu võiks teda parusaks pidada.

Pr. Peyton. Selle all on minu juures üsna valge.

Foxey. Ah, näita mulle!

Pr. Peyton. Ei, seda ei näita ma misgi hinna sest.

Foxey. Eina, palun, palun! (Võtab tema ümber kinni. Pr. P. paneb päa tema üla pääle, näed tema ümber kaela.)

Pr. Peyton. Ah, Foxey, sinu ema tuleb enesele vahel nagu puule aruga mana naene ette.

Foxey. Ara seda ütle. Keegi ei tski minu ema haavata. Sellises ühes sa mulle liiga armas.

(Ta suudleb teda häkitselt. Nad põrkavad teineteisest eemale ja vaatavad teineteisele inestanult ja häbelikult otsa.)

Pr. Peyton. Foxey, kas sa tead, et sa mind sellest -
saadist enam suudelnud ei ole, kui sa väike
puis oled?

Foxey. See ei ole minu süü, ema!

Pr. Peyton. Ei, see on minu süü! Aga see muutub
teiseks, küll sa näed! (Kaerun ja nutu vahel.)

Foxey. Pane tähele, meist saavad veel suured
sukrad.

Jack | pistab pää läbi uuse sisse. (Aritatult.)

Pst! Foxey! Foxey!

Foxey. Ah, sina oled?

Jack. Kas ehk puhas on?

Foxey. Ja, tule aga sisse.

Pr. Peyton. Ma lähen ära, mul on päris punased
silmad! (Ära.)

Jack. Kas ta natuke pehmemaks on läinud?

Foxey. Pehmemaks? (Pilguga uuse poole, kust

pr. P. ära läks.) Ma olen peasegu liigutatud!

Ja on ema, kätine ema!

Jack. Siigii on ema! Seda ka veel?

Foxey. Siigii, ei! See on endisest jäänud!

Jack. Häda mulle!

Foxy. Ma tegin, mis minu võimuses oli, et sind vabaks saada.

Jack. Täna sa sind.

Foxy. Aga ta jääb kivikõvaks!

Jack. Seda ma kartsin.

Foxy. Ta ripub juha kord sinu küljes.

Jack. Mitte minu, vaid raha küljes!

Foxy. Kas sa ennast nii madalaks hindad?

Jack. Ja sellejumrus teada, kui ligidal õnn oli!

Foxy. Kas sa siis nii kindlasti tead, et see teine sinu õnn oleks olnud?

Jack. Ma ei ole ühtegi nime nimetanud.

Foxy. Mina ka mitte! See ei tärkita aga sugugi, et meie mõlemad ühte ja sedasama ilma nimeta, naart neint mõtleme.

Jack. Ma ei ole sulle midagi usaldanud.

Foxy. See näitab ainult, kui lambas sinu sõprus on.

Jack. Mida pean ma sulle ka jutustama, ma ei tea ju midagi!

Foxy. See tähendab teiste sõnadega, sa ei tea mitte, mis ta sinu vastu tunneb. Ta on küll väga külm!

Jack (nimitab).

Foxy. Wäga külm? Wäga tagasihoidlik? Ja teeb nii, nagu ei salliks ta sind? Ja annab sulle mõista, et sa temale pühjani vastumeelt oled? Ja hoiab sinu eest kõrvale? Ja kui ta nõrd sinuga räägib, siis nimetab ta sinu rüespidamist häbituks, põlgtusevääriliseks, alatuks ja teeb, mis iganes võib, et sind teravate ja pistvate kõnekäänudega haavata.

Jack (nimitab iga riteluse juures.)

Foxy. Ja sellest kõigest järeldad sina, et ta sind armastab. Kas sa veel kunagi selle-päale ei ole mõelnud, mu pois, et naisterahvas ennast nõrd ka nii näidata võib, nagu ta tüpevõlest on? Kas sa seda võimatuks pead, et sa ühelt naisterahvale ka vastumeelt võid olla?

Kellelgi, kes nunde kolmerajatuhande leerist ei ole? Tema ei ole vnaale ainuühtegi loosi ostnud, pead sa seda tagasihoidmist just armastuse tunnemärgiks pidama?

Jack. Sa oled üks lambapää, mis sinu leri aitab, kui ma teda armastan. Ja ma ütlen

sulle; tee mind wabaks ja ma saan oma
150 000 dollariga ka oma õnne nätte.

Foxy. Ka kui Helene sind ei armasta? Ta tõendab
ju, et ta seda ei tee ja see ei oles esimene kord,
et naesterahwas tütt räägib.

Jack. Sinuga ei saa rääkida.

Foxy. Sest et sina unistad ja mina kaaine
olen. Aga sinu unistused ei aita, sa viid siisgi
Siggie Robertsi altari ette.

Jack. Ära mulle seda nime nimeta!

Foxy. Mu armas Jack, sa oled eesel. Ole nüüd
wähemalt julge eesel. (Sõidutooli ukse lähel lahti,
helene tuleb sisse, näeb Jacki ja tahab jälle
ära minna.)

Foxy. Helene, sa tuleid just parajal ajal. Minu
sübril Jackil on üks saaw: pese temal enne
kema matuseleminekut veel kord tubliste pead.
Ta jutustas mulle, sa tegeiwat seda inestamise-
waart asawusti.

Jack. Jäta järele, Foxy!

Foxy. Tääpesemisega on niisama nagu seane-
triikimisega. Walus on küll, aga siisgi hää.

Helene. Mul ei ole küige vähematgi nünn härra
Wrighti pääd pesta või suuni triikida.

Foxy. Ma jääsin häämelega seda toimetamist
päält vaatama, aga (Teeb nagu kuulataks ta) ma kuulen praegu, et ema mind
ei hiiia.

Helene. Aga Foxy!

Foxy. Nii siis pean ma minema. Ma teen
sinu elukuju järel, Jack, ma kasvatatan
oma ema. Oli ka aeg! (Sähel süidutooli
juurde.) Ma ei tahaks nüüd mitte miljoni eest
sinu nahas olla, mu pöö, aga et sa kurd
sääli sees oled, siis kaitse seda nahka, nii
hästi kui sa saad. (Awal süidutoolinuse
tahab sisse astuda, mõtleb aga järele ja
tuleb veel kord tagasi.) Aga ära unusta,
Jack, et Maguire teie otsust, f. k. sinu ja
Sizgie otsust kell 3 saama peab. (Tuleb
süidutooli ukse kinni ja naab.)

Jack. Asi lähel täisere, Helene!

Helene. Mis teile täsime paistab olevat, mõis
mulle väga lubus olla. Mina kujutan seda

enesele väga naljaka ette, kuidas teie Sizziega laulatusele sõidate.

Jack. Te mõtlete siis smeti minu päale?

Helene. Ainult siis, kui ma naerda tahan.

Jack. Minu seisukord on niisama naljaka, nagu masinal lihumisn laudas.

Helene. Kuidas nii? Keegi ei saa teid sundida, Sizziega abielusse astuma. Teil on ainult karwis ennast lahti ütelda.

Jack. Ja võin raha Sizziele jätta, võis 300 000 dollarit?

Helene. Ah raha on teile nii tähtis. Suv! Suv! Suv!

Jack (südametäiega). Ja, ja, ja! Raha on mulle tähtis. Mul peab raha olema, palju raha ja nohe.

Helene (pilkavalt). Mis te enesele siis selle eest osta tahate?

Jack. Oma õnne!

Helene. Kas te arvate, et õnn raha eest saadav on?

Jack. Ma armastan ühte küdrurent, sellel pool miljonit on.

Helene. Ei, mul ei ole - ma arvan -

Jack. Mis te arvate?

Helene. Kui see tüdruk teid armastab, siis on see temal kindlasti käesti üheksküis, kas teil raha on või ei.

Jack. See ei ole temal üheksküis.

Helene. Ja, see on tal üheksküis!

Jack. Ei, ütlen ma teile!

Helene. Mis teie sellest teate?

Jack. Ma ei või omale rikkast naist võtta, kui mul pennast krossigi ei ole. (Pöörab ennast ära minema.)

Jack (enesele). Ta armastab mind! (Küvasti.)

Helene, ärge rääkige nii südamlikult minuga!

Ärge tehke mulle lohutamist raskes. Ma

lähen ära, ära kaugemale, ma ei näe teid kunagi enam. Ma reisin ära.

Helene. Peab see kohe olema?

Jack. Täna veel. Ma ei ütle teile ilmasgi, kui väga ma teid armastan. See oleks rumalus minu poolt. Ühtlase ise, kas see ei oleks rumalus?

Helene. Ei!

Jack. Ja! Ma kartaksin oma enese lugupidamise, kui ma seda teeksin, ja sellepärast ei tee ma seda mitte. Ei, ma ei tee seda mitte. Ma olen liiga uhke selles. Teil ei ole tarvis teada, mis minus elab. Ma olen kindel ja valitsen enese üle. Mitte ainsama sõnagaagi ei anna ma ennast ära. Kuulge, ma pean kindel olema! (Kaalustab ja suudleb teda) Ma saan kindel olema. (Suudleb teda) Ma olen kindel! (Suudleb teda) Elage hästi! (Pahem. p. ära.)

Helene. Ma olen kindel, ritleb ta ja jookseb ära. Seda nimetab ta kindluseks! (Sõidutooli ukse tehtaakse lahti; Hedwig tuleb sisse, suur pakk naenla all.)

Hedwig. Kas see ei olnud meie suur loos, mis mulle vastu tuli?

Helene. Ja!

Hedwig. Kas see ei ole südantlõhestav, kui mõtled, et Zingil oma ainsama loosiga võitis, kuna meie terve varanduse loosisidisse pistisime. Ja nüüd vahime meie pika ninadega ja temal

on mees käes.

Helene. Palun, ärme sellest kerveest looft parem rää-
gime!

Hedwig. Ah, andke andeks! Ma ei teadnud, et see
teile ka nii südamesse läks. Kas teil ka palju
loosisid vli?

Helene. Palun, jätame seda!

Hedwig (haavatult). Ma lähen juha! (Häkitselt
seisma jäädud.) Aga mis te proua Peytoni kohta
ütlete? Kas see ei ole hirmus?

Hedwig. Mis siis juhtunud on?

Hedwig. Mis juhtunud on? Ta on häkitselt ku-
guri teiseks läinud. Ta viskab kõik asjad ära.
Korsetti, näowärvi, loricid, transformationi. Ma
pean kõik need ära hävitama. Aga muidugi ei
mõtke ma sellepääle, need asju ära hävitada,
küll ma nende jaoks juha ostjaid leiab.

Helene. Tädi peab harige olema, ka lähen uske-
tama juurde. (Sähel süidutavali juurde ja rõlistab)

Hedwig. Aga see kõige imelikum tuleb veel!

Ta ütles mulle jumalaga jätmise juures: Hedwig, kas
see ei ole taevalik, kui inimene nii võib olla,

nagu ta on? - Telefonerige kake ja laske mulle silmapilk 5 naela šokoladikompressi saata!"
 Kui ta juba šokoladi kompressi viie naela viisi süst, siis ei aita siin enam minu põnnitõestmine!

Kelene (süidutoolis). Seal on teil õigus! Tädi kene peab kas väga haige ehk väga terve olema.
 Jumalaga. (Ära)

Hedwig. Jumalaga. Ma otsin omale uue koha.
 (Tahab ära minna.)

Siggie (tuleb par. p.) Ah, armas preili!

Hedwig. Ahillega võin teid teenida?

Siggie. Mis te nende asjadega teete?

Hedwig. Ma tahan nendega raha teenida.

Siggie. Ah peaa kui mul oma korter on, palun ma teid oma juurde. Hoidke need asjad minna all. Võib olla, saan mündi asja tarvitada.

Hedwig. Mis? Kas te veel kõhnemaks tahate minna?

Siggie. Ei! Seda just mitte! Aga ma olen juba sellepärast mõtelnud, kas loksid mulle mitte hästi ei sünniks. Ja mis te arvate, missugune juukse-

wärw üks kõige rohkem mu näo järel? Mis
te kollasest wärwist arwate?

Hedwig. See on sellejärele, missugune wärw
teie korteri tapetitel on. Need peavad kokku-
rõlaks olema.

Siggie. Ja turmimist ei taha ma ka päris jätta.
Siis ole ial küllalt oma iludust täiendada.

Hedwig. Sääb on teil õigus!

Siggie. Nii siis jälle nägemiseni, armas Hedwig,
ma ootan oma peigmeest ja tahaksin temaga
üksi olla!

Hedwig. Teil on ainult karmis telefoneerida - ma
arwan nimelt juurde pärast! Jumalaga, ar-
muline preili (Enesile) Ühe dollari eest mees
näes! Wa ärakuinud türgi uba. (Ära.)

Jack (astub sisse, ilma et ta Siggiet näeks.) Mul
on tundmus nagu inimesel, kes pankroti teeb,
kuna tal kunagi kopinatgi ei ole olnud.

Siggie. Ma lasksin teid siia kulla, meil on teine
teisega rääkida.

Jack. See on õige! Meil on teine teisega rääkida!

Siggie. Üleilsest saadise, laasimisest saadise,

restsaadik kui ma teid mõitsin, ei ole te en-
nast näidanud. Ma usun peaaegu, teie ei
ole sugugi minu pääle mõtelnud!

Jack. Wabandage, ma olen kõik see aeg ikka
teie pääle mõtelnud!

Siggie. See rõõmus tab mind. Mul oli ikka
tundmus, juba esimesest kokkupunktumisest
saadik, et meie vastastikused tundmused —

Jack. Kaste siisgi ei eks! Ma arvan, mis
teie tundmusesse puutub. Armastus esimesel
silmapilgul on muidugi võimalik, aga see
armastus on sagedasti eksitus.

Siggie. Ärge sundige mind tagasihoidlikkusest,
mis noore tütarlapse kohane on, wälja astuma.

Jack. Jah, ärge astuge wälja! Subage, et mina
sõna mõtan.

Siggie (häbelikult) Ja!

Jack. Preili Roberts, ma ei taha teie õnnele takistuseks
ees olla.

Siggie. Takistuseks ees olla?

Jack. Waadake, mina ei ole palju wäärt. Ma tean
seda, aga see on juba minu loomuses. Teie olete aga

nende naesterahwaste liigist, keda mina wään-
kaswundega wõrdleksin. Teile on suurt, tugewat
meest karris, ühte jõuu-kantsi meest, mille najale
te ennast toetada wõiksite.

Siggie (toetab ennast tema najale). Ja!

Jack (nihutab ennast eemale). Veel mitte! Ma näen
seda meest, keda teile waja lähub, päris selgesti enese-
ees. Ta on mustade juuksetega ja mustade silma-
dega, laia, täie, terve näoga, pihwa, musta
habemega.

Siggie. Ei, te eksite, teie olete minu maitse!

Jack. Ahul on palju halbu umandusi! Ma olen häw-
line, nangenalne, tujukas.

Siggie. See ei tee midagi!

Jack. Ma olen krumduseta ja kindluseta.

Siggie. See ei tee midagi!

Jack. Ma olen kergemeelne, raiskaja pillaja!

Siggie. See ei tee midagi!

Jack. Ma olen ümberhulkuja, ei seisa ialgi kadus.

Siggie. Küll juba, kui teie näete, kui kena meie
kodu on. Ma otsin juba kapetiwärviseid, wääras-
tetuba sinine, söögituba kollane, magamisetuba

punane, lastetuba noheline.

Jack (hinnu värinaga). Mul lähel silmade ees punaseks ja noheliseks.

Siggie. Mul on juba naks, kulum korterit välja otsitud, meil on ainult tarvis lõpuksult valida.

Jack (nõrvale). Ei lase lahti! Armas pere! Mõte onmeti 150 000 dollarit ja laske mind jooksta.

Siggie (õrnalt). Ei, mu armas abikaasa.

Jack (ületootet). Noh, siis ei jää mul muud üle, kui mõte võix 300 000 dollarit ja andke mind maha.

Siggie. 300 000 dollarit on minu? See on ju terve varandus, see on ju - (Wajib pool minestamult tagasi, Jack taotab teda, aga Jacki näte vahel ärkab ta nohe jälle üles, nagu oleks ta Jackiga kokkupantumisest uut otsustamisejõudu saanud.)

300,000 dollarit! See on küll terve varandus! Aga 300,000 dollarit muhega on veel parem! Minna ei võta teie ettepanekut vastu!

Jack (nohunnult). Kuidas? Mis?

Foley (hulki sisse). Lapsed, on juba aeg, Maguire otsab teie otsust!

Sizyie. Minu peigmees teab kõik, ta ütleb Maquierele
meie otsust, see tähendab minu otsust. Meie oleme
kokku leppinud. Jumalaga, kallid Jack! Elage
hästi, härra Foxwell. (Ära)

Jack (vajub murtult toolile)

Foxy. Te olete siis kokku leppinud. Siis on küll
paras aeg pulmapidur süüki tellida.

Jack. Ära tee halba nalja. Mul ei ole süügi
selle jaoks tujus.

Foxy. Mis siis juhtunud on? See pulm oli sul
juuba ette teades, mis siis veel juhtunud võib olla?

Jack. Ma pakkusin temale kõiks 300,000 dollarit
lumastuserahaks. Ja tema - tema ei võtnud
minu ettepanekut vastu. See on võimata, ma
võin ainult tagasi astu.

Foxy. Ei, munnas, sina oled suur leas ja nüüd
maksetakse sind lihtsalt wälja.

Jack. Aga kuidas tema tagasi astuda võib?

Foxy. Ta võib väga hästi wäärtuslisimat pak-
kumist kõrwale jätta ja wähem wäärtuslisiga
leppida.

Jack. Võ, l. kage õige!

Foxey. Ega sa umeti ei arva, et sind 300,000 dollari pääle hinnatakse?

Jacks. Aga kohus ei wõi mind umeti mitte sundida - ?

Foxey. Ära unusta mu poeg, et Amerika abielusid palju kergemini ja ritemini lahutatakse, kui kihluri. Nii kama kui loosimine kestis, ulid sa ühe tundmatuga kihlatud. Sa lubasid ühele tundmatale päris korra järele abiellus. Ja kui sa nüüd wastu puikled oma sõna pidamast, siis on see nimelt abiellulubamise mürdmine.

Jacks. Aga mis siis siis on, kui mä tõrgun?

Foxey. Siggie wõtab omale advokadi ja sina ka. Advokaadid peavad nõnesid, wahetavad kirju ja saavad maksu. See wältab nii kama, kui meel waha on. Ja ni'kandaks jääd sina miss Siggie Robertsi peigmeheks. Kui raha otsas, mõistetakse sind abielutõrjuse mürdmise pärast süüdlaseks.

Jacks. Ja sina ei leia ühtegi nõuu?

Foxey. Mul oli sinu jaoks wäga häa nõuu, kõige parem, mis selles asjas anda wõib. - Tead sa peesrüüd, kui sa mulle oma mõtteid avaldaksid. Ma ütlesin sulle: hõia ennast sellest eemale! Aga

sa ei tahtnud seda kuulda. Kus piigi päale istub, ei tohi investada, kui ta piiksid teoli milge kimmi jäävad. (Sõidutooli üks lähel lakati; pr. P. astub sisse, koguni muutunud.)

Pr. Peyton. Kui te mind wälja ei naera, poisid, tulen ma sisse.

Foxy. Ema!

Pr. Peyton. Näen ma väga wana wälja?

Jack. Te olete nooremaks läinud.

Foxy. Nii oled sa kena. Sa teed oma wälja-nägemisega terve toa kodusemaks.

Pr. Peyton. Mul on nii imelik tundmus, - aga hääl imelik tundmus.

Jack. Teie juuksed on niisama sugune, kui memme oma.

Pr. Peyton. Kuidas te ema kasi käib?

Jack. Ah wäene ema! Ta istub kodus, hoiab pükka ja palub Jumalat, et ta teda Sigiie ämmaks ei laseks saada.

Foxy. Jumal võib wähe korda saata, kui wastasel poolel hääl advokat on.

Jack. Ma ei ole memme veel kunagi nii mur-

itud näinud. (Pr. Wn. vilistab väljas ja tuleb
suis koha par. p. sisse)

Pr. Wn. Tere hommikust!

Pr. Peyton. Te hülgate ju otse!

Jack. Kas sa niiviisi minu müüsid jagad?

Pr. Wn. Ma mõtlesin asja üle järele. Asi on
sellises liiga halb, et ta õige võiks olla.

Foxy. Ärge seda usunge.

Jack. Kõige pahemat sa ei tea veel.

Foxy. Nagu asjad praegu seisavad, ei pääse
vist me väene Jack sellest luust terve luu-
kontidega

Pr. Wn. (häkitselt koguni muutunult). Ah mis, te
tahate mind ainult hirmutada.

Jack. Ei, ema! Fizzie ei võta minu tagasiastu-
mist vastu. Ta võtab mind kas või vägi-
vallega.

Pr. Peyton. Väene poiss! (Telefon kõhiseb.)

Jack. Hinn sumakell!

Foxy (telefoni juures). Hallo, Maguire on siäl!
Sõprustuse pärast. Kell kolm pandakse „Õhtu-
leht“ kinni, ja otsus peab „Õhtulehte“ tulema.

Jack. Ela hästi, ilus maailm! (Sähel telefoni juurde). Hallo, Maguire, hallo, kas te võitjat olite näinud? Tema pilt oli lehes! Ja kui ta nii väly näes, nagu pildil pääl!! Ma kinnitan teile, Sizzie Roberts näeb koguni teistangune väly, ja sellepärast palun ma teilt natuke kaastundmust. Andke mulle ainult pool tundi - ainult 15 minutit aega, ja ma ütlen teile midagi, mis võib kõnni puolest üle lööb. Kas ma oma asja ikka hästi ei ole teinud? Kui siis 15 minutit! (Panel kuu lamisetoru ära.)

Kõik. Mis sa tahad teha?

Jack. Seda ma ei tea!

Pr. Wv. Sa lubasid ometi.

Jack. Mis ei lubata kõik, et aega võita.

Foxy. Sa tahad põgeneda?

Jack. Ja mis siis mund? Ma putkan Euro-
passe, ja kui ma saäl kusagil me kodu olen leidnud, siis lasen ma nemme järele tulla.

Pr. Wv. Sa unustad ainult ühte ära, mu pueg,
Helene!

Jack. Me jätsime ennist jumalaga. Igaveseks jumalaga. Nüüd ma tean päris kindlasti. Ta armastab mind.

Hamilton (tuleb sisse). Wabandage, proua, preili Heyer laseb ütelda, et ta sõõna ei tule. Ta paneb oma asju kokku ja reisib ära.

Fr. Peyton. Ta reisib ära?

Hamilton. Ta hakkis mind enesele pileti osta. Kiirrongiga Vancouver'isse. Säält tahab ta Jaapanisse minna.

Jack. Waata, Fodey, see on südame logika. Et keine keist me armastame sõidan mina järgmise aru-
rubaevaga paremale poole ja kelene järgmise rongiga pahemale poole. Aga maaxera kuuli sarnane raagu on minu truust. Kui me mõlemad oma reisi südikalt jätkame, siis peame wimmas nina pidi kokku saama.

Fodey. Sa unustad ainult ära, et sa kuskil kui aumes preili Heyeriga abielusse astuda ei saa, niikaua kui sul pruut siin ootab.

Jack. Siis hakkas ma muhamedi usu misjonäriks ja kuulutan maailmas mitmeaese ewangeliumi.

Pr. Peyton. Hamilton, miks te veel siin seisate?

Soovite te veel midagi?

Hamilton. Mul ei oleks veel midagi ütelda, kui härrased lubavad.

Foxey. Mis siis on?

Hann. Mina olen gentleman ja ei tunnista häännelega naesterahva vastu, aga ma pean alandlikult teatama, et preili Figgie loosi -

Jack. Mis siis loosiga on?

Hann. (teeb häbeliku liigutuse).

Pr. Wv. Te ei taha uneti ütelda -?

Pr. Peyton. Ega te uneti ei arva?

Foxey. Kas asi kuidagi viisi viige ei ole?

Hann. (naerab, jaatava naeratusega).

Jack. Siis rääkige uneti? Kas ta loosi varastanud on?

Hann. (nimitab). Ma ei oleks seda sõna tarvitanud, aga näpanud wõin ma ütelda.

Foxey. Varastanud? Kelle käest siis?

Hann. Kõrgitindrukse käest!

Jack. Betty käest?

Hann. Aiamiljakauplaja andis leusisid ostjatele

pääle kauba, 10 dollari päält andis ta inka ühe
leusi.

Pr. Peyton. Sellepärast ostis Betty viimasele kuul
nii palju riavilja.

Ham. Tal on terve hulk luusisid.

P. Peyton. Ja kuidas te selle mõtte päle tulete, et
Sizzie selle luusi ära varastanud on?

Ham. Betty hoidis oma luusid käsikambris
ühes vanas, katkises theekannus alles ja pareili
Sizzie käis äga silmapilk käsikambris.

Pr. Peyton. Mis ta süäl tegi?

Ham. Ta sõi salaja!

Pr. Peyton. O Jumal, ja mina arvasin, et ta diati
peab!

Ham. Betty kirjutas kõis luusi numberid üles. Ta
on aius, korralis tüdruk.

Pr. Wv. Ja mis see kõis aitab? Kas Betty Jaaki
wabaks annab?

Ham. O ja, me anname wabaks, Betty on minu
prunt!

Jack. Soovin õnne!

Fodey. Soovin südamest õnne!

Hamm. Täna, tänan!

Pr. Peyton. Ma ei oleks isegi uskunud, et Siggie seda teeks.

Jack. Ta on minu pärast nurjategijaks saanud, see selitab ja vabandab teda.

Pr. Wm. Sina edes poisid!

Foxey (Hamiltonile). Kas te Siggiega selle üle olete rääkinud?

Hamm. Ei, veel mitte, armuline härra!

Foxey. Siis ärge seda ka tehke! Palun, sõitke kogu üles ja tuoge pruuli Siggie kogu siia.

Hamm. Hää küll! (Sõitub sõidutooli ja sõidab ülesse.)

Jack. Päästetud!

Foxey. Rumalal on õnn.

Jack. Ja kui see viimati küsi ei ole?

Hamm. hääl (väljast). Härrased ostavad, pruuli Siggie.

Foxey. Wait, nüüd nad tulevad. Laske mind näekida!

(Siggie ja Hamm. tulevad sisse.)

Siggie. Kas sina minu järele saatsid, Jack!

Foxey. Pruuli Siggie! — Jack, ütle sina temale seda.

mina ei saa.

Jack. Preili Siggie - mmmm, ütli sina temale seda, mina ei saa!

Pr. Wv. Ei, ei - mina ei saa!

Siggie. Mis siis juhtunud on?

Jack. Preili Siggie, mul on väga kahju. Ma tahtsin juha Maguirele meie otsust telefoneerida. Sää! sain ma teate, et teil onneti jagama peate?

Siggie. Ei tule mulle meeldegi.

Jack. Siis ei jää teil midagi muud järele, kui mind poolaks võtta.

Siggie. Mis see tähendab?

Jack. See tähendab, et ühel teisel tütarlapsel minn pääle niisama palju teigusi olla kui teil.

Siggie. Ühel teisel tütarlapsel? Kes see peaks olema?

Jack. Miss Bettyl.

Siggie. Mis see peab tähendama?

Jack. See tähendab, et preili Bettyl ka seesama number on nagu teilgi, mistal aga (teeb näppamise liigutuse). Te on omale aga üles kirjutanud.

Hann. (etteastudes) Mina ise märkisin tema kassi numbrid üles. Te näete: 905, 7120, 4811, 4892, 852,

6542, 12, 432.

Sizzie. Ah! (Wajub schwale)

Jack. Julgust, Sizzie, julgust, kandke seda kui mees kunagi.

Sizzie. Ma ei warastanud seda, ma ei warastanud seda! Ma leidsin ta põrandalt - käsikambri.

Jack. Asjad, mis leitakse, ei ole kuhjuses mitte leidja omad. See käib loosi kohta niisama kui hädamete kohta.

Sizzie. Mulle näitas, nagu oleks saastuse nägemata käsi selle loosi mulle andnud

Jack. Nüüd peate juba sellega leppima, et saastuse nägemata käsi ta jälle teilt ära võtab.

Sizzie. Siin ta on!

Jack (ulatab selle Hamiltonile). Hurra!

Sizzie. Kui see häbi ei ole kroonisid ja riisisid warastada, siis ei ole ee ka häbi meest warastada, see on kuritegu riigest. - Jumalaga! (Ära)

Jack (Hamiltonile). Hamilton, nüüd koost meile ruttu Betty tagasisastumise tunnistus.

Ham. Ma tahaksin ka härra Foxevelli paluda.

minu ühesitlenist vastu võtta.

Foxy. Aga muidugi! Te tahate abielusse astuda!
Kis te siis pääle tahate hakata?

Ham. Me teeme pulmaveisi Europasse ja siis
astame siin väerastemaja.

Foxy. Ma soovim kõike hääd!

Ham. (ära).

Jack. Ema, ema, nüüd on mul raha, nüüd
võin ma Helenet kosida.

Pr. Peyton. See on veel õnn, et Helene juba Jaa-
panis ei ole.

Jack. Kus ta siis on? Ma tuon ta siia!

Foxy. Ta on vist omas toas!

Jack (on ühe hüppega sõidutooli juures). Aga
kui ma ometi eksinud olen, kui ta ei ütlele, kui
ta mulle mu rumalat tempan andeks ei anna?
Kui ta mind ei taha?

Foxy. Küsi seda kõike ometi tema enese käest!

(Sünnisab ta sõidutooliselt ja paneb ukse kinni,
siis lähleb ta telefoni juurde.) Hally, 7200.

(Teiste pool). Ma Sizzie peab selle eest midagi saama,
et ta nii ruttu üles tunnistab! (Telefonisse) Kas teil

sääl ole, Maguire? Kuulge, Maguire, trinkige
 õige suurte tähtedega. Päälkiri: "Amerika neiu
 enne kuulmata ja inestamisevääriline ohvri-
 meelsus." Sõusi nr. 12432 võitja on oma
 võistlaja hääke oma õigustest tagasi astunud.
 See suuremeline ohvrimeelus aitab kaht armsat
 tajat õnnelikuks saada. Ilustage seda ise väi-
 malikult hästi. Hilgaw eskuju Amerika naeste
 rahvastele j. n. e. j. n. e. Pandse aga hästi
 palju hoopis sisse. Ja tüki lõpus jälle õige
 suurte tähtedega: kihlatud: Helene Keyer, Jack
 Wright! Süpp! (Panel kuulamiseta on näest ära
Pr. Peyton. Aga miks nad siis jäävad?

Pr. W. W. Võib olla, et Helene nõus ei olnud?

Foxey. See ei või võimaline olla! Nüüd kui kirk
 kuulutus ajalehes on. (Kõlistab.)

Hamilton (tuleb sisse).

Pr. Peyton. Paluge, otsige minu õetütart ja härra
 Jack üles. Nad peavad kohe sinna tulema! (Hamil-
ton ära.)

(Telefon kõliseb.)

Foxey (läheb sinna). Hallu, siin - Mina ise, jah.

Miste veel tahate, Maguire? Preili Siggie aadressi?

Miste sellega teete? Tulevaste kosilaste jaoks?

Õige, no kas teate, teie olete esimene äärmes
terves Americas. Küll ma saadan teile. Süpp.

(Paneb torn ära). Kaa, Siggie leiab küll varsti
uua haavatud südamele abieluplaastri.

Hann. (Tuleb tagasi). Miss Heyerit ja härra Jacki
ei ole kusaagil leida.

Köiv. Kusaagil?

Hann. Ma otsisin terve maja läbi. Tõatidnuse
ihtles: miss Heyer ja härra Wright on juba
ammugi sõidu tooliga alla rüütunud.

P. Peyton. Jumala pärast! Siis on neil annetus
juhtunud! Ruttu, ruttu, vaadake järele!

Pr. Wm. Hoidke taervas — (Sõnub sõidutooli juurde
ja avab selle ukse. Sõidutoolis istuvad kaelustades
ja terve ilmaenese ümber ära muustanud Helene
ja Jack.)

Foley, Pr. Wm., pr. Peyton. Sääb nad on!

Jack (astub Helenega välja). Me kihlasime endid ära.

Foley. Seisab juba ajalehes.

Jack. See ei ole kunst meid meheks saada, kui

leas on. Aga Helene saab mind ilma loovita.

Helene. Sest et sind keegi targem tūdusse ei
tahnud, sina rumal piiss. (Smedlel teda.)

(Cesrine.)

